

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 1. april 2004

Letnik XII

Št. 4

Zahteva državnega sveta, da državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem še enkrat odloča 2

Mnenje državnega sveta ob obravnavi Bele knjige – zdravstvene reforme 3

Sklep o spremembah in dopolnitvah poslovnika državnega sveta 5

Mnenja komisij državnega sveta 8

Tretja alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet zahteva, da državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem še enkrat odloča

Sklep državnega sveta, da državni zbor ponovno odloča o zakonu o divjadi in lovstvu EPA 995-III

Državni svet Republike Slovenije je na 16. seji, dne 23. 12. 2003, ob obravnavi Zakona o divjadi in lovstvu (ZDLov-I), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 32. seji, dne 19. 12. 2003, sprejel

SKLEP

da na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije zahteva od Državnega zbora Republike Slovenije, da ponovno odloča o Zakonu o divjadi in lovstvu (ZDLov-I)

Obrazložitev:

Zakon o divjadi in lovstvu obravnava v 5. poglavju trajnostno gospodarjenje z divjadjo. Po členu 24/2 zakona se za trajnostno gospodarjenje podeli koncesija lovski družini. Vsebina koncesije, trajanje in prednost je določena v čl.25, 26 in 27. V členu 29 pa je določena koncesijska dajatev, ki opredeljuje merila izračunavanja višine koncesije. Zakon o varstvu okolja (Ur.l. RS, št. 32/93) je določil katere naravne dobrine so državna lastnina, med drugimi tudi prosto živeča divjad. Prav tako je Zakon o varstvu okolja določil koncesijo kot obliko izkoriščanja konkretne naravne dobrine, ki je državna last.

Zakon o varstvu okolja pa je bil dopolnjen z Zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu okolja (Ur.l. RS, št. 1/96). Navedeni zakon je v členu 111.a, 111.b in 111.c uredil vprašanje koncesij in dovoljenj glede obstoječih pravic upravljanja, rabe ali izkoriščanja naravne dobrine, ki je v lasti RS ali lokalne skupnosti.

Člen 111.a navedenega zakona izrecno določa, da se obstoječe pravice na izkoriščanju naravnih dobrin uresničujejo v obsegu in na način in pod pogoji, določenimi v pravnomočnem aktu, s katerimi je bila pridobljena. Pri podeljevanju koncesij po določbah člena 21. ali dovoljenj po določbah člena 22. se ne sme posegati v pravice prejšnjega odstavka.

Člen 111.b določa, da za pravico iz prvega odstavka 111.a člena se šteje pravice, ki je bila pridobljena:

„Nato sledi naštevanje 13 pravic kot vodna pravica, vodno soglasje za odvzem mivke, peska, dovoljenje za gospodarski ribolov, upravljanje ribiških okolišev, dovoljenje za raziskavo rudnin, dovoljenje za izkoriščanje rudnin, dovoljenje za pridobivanje drugih rudnin, dovoljenje luške dejavnosti“.

V 9. točki čl.111.b je izrecno navedeno, „akt o izročitvi lovišča v upravljanje iz 23. člena Zakona o varstvu, gojitvi in lovu divjadi in upravljanju lovišč (Ur.l. SRS, št. 25/76 in 29/86)“.

Zakon o varstvu okolja skupaj s spremembami in dopolnitvami izrecno priznavata pridobljene pravice pravnim osebam pri izkoriščanju naravnih dobrin v lasti RS pod dosedanjimi pogoji.

Zakon o divjadi in lovstvu pa koncesije urejuje popolnoma na novo,

v spremenjeni vsebini in obveznosti. Obstaja evidentna razlika med dvema zakonoma, ko se ista snov urejuje 2-krat, in to na različen način. Iz navedenega razloga smatramo, da so določila Zakona o divjadi in lovstvu, ki omejujejo koncesije, nezakonita, ker nasprotujejo 111.b čl. Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja, ki urejuje vse vrste koncesij oziroma pridobljenih pravic na naravnih dobrinah.

Zakon o divjadi in o lovstvu v čl.31. in 32. usmerja in postavlja omejitve pri posegih v okolje divjadi v gozdu in kmetijskih zemljiščih. Tako pri omejitvi uporabe zemljišč kot tudi, če vzamemo čl.53., 54., 55. in 56. se ne sme pozabiti, da je po protokolu h konvenciji o varstvu človekovih pravic in svoboščin 1. člen lastninska pravica temeljna človeška pravica. Omejitve pa posegajo zelo široko, saj se razna določila npr. 2., 4. in 6. odstavka 31. člena lahko razlagajo poljubno široko. Vsaka domnevna prekoračitev pa je podvržena nesorazmerno visokim kaznim.

Člen 33 Zakona o divjadi in lovstvu zahteva, da se mora ohranjati posamezne odseke stare struge in rastoče drevje. Tretji odstavek zahteva, da se pri osuševanju zemljišč najmanj 1/5 ohrani v prvotnem stanju. Ta izvedba je zelo težko izvedljiva, če že ne nemogoča. Dela na vodotokih, obalnih zemljiščih in vodnih zemljiščih so podvržena pogojem in merilom Zakona o vodah (Ur.l. RS, št.67/2002) in Zakona o graditvi objektov (Ur.l. RS, št. 110/2002). Zakon o divjadi in lovstvu jih ne more spremeniti ali razveljavljati.

Zakon o divjadi in lovstvu vsebuje v 16. delu kazenske določbe. Kazenske določbe segajo do 30,000.000,00 tolarjev. Višina kazni je nesorazmerna in nemogoča, saj niti ne ustreza teži kršitve kot tudi višini sankcije. Kako naj plača lovška družina kazen do 30,000.000,00 sit, če znaša njen običajni proračun nekaj milijonov sit.

Člen 79 Zakona o divjadi in lovstvu obravnava določitev pravic upravljanja z gojitvenimi lovišči in lastninjenje družbenega premoženja nekaterih upravljavcev gojitvenih lovišč. Ta člen je nedosleden. Tako odvzema pravice do upravljanja podjetju GL Fazan Beltinci p.o. in Kozorog Kamnik p.o., še naprej pa dopušča pravico do upravljanja z gojitvenim loviščem Triglav Bled Javnemu zavodu Triglavski narodni park. To je nepravilno. Poleg tega Javni zavod TNP opravlja druge funkcije kot lovstvo. V 6., 7. in 8. odstavku člena 79 se omenja, da bo Zavod za gozdove Slovenije prevzel potrebno število delavcev. Kaj to pomeni potrebno število delavcev? Površine lovišč ostanejo nespremenjene in njihove naloge prav tako. Ali to pomeni enostavno odpuščanje delavcev in nadaljevanje upravljanja z oddajanjem v najem, kar ni cilj gojitvenih lovišč.

Šesti odstavek 79. člena določa, da se Lovski zvezi Slovenije z uveljavitvijo tega zakona odvzame pravica do upravljanja z gojitvenima loviščema Žitna gora in Ljubljanski vrh.

Lovska zveza Slovenije je zveza društev, to je zveza civilno pravnih oseb. Civilno pravni osebi se ne more nekaj lastniniti, saj to nasprotuje obstoječi pravici po čl.111.a in 111.b Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu okolja.

Neprimerno je določilo člena 83/1, da minister izda izvršilne predpise najpozneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona. Ker po členu 85 zakon začne veljati 90 dan po objavi v Uradnem listu RS, bodo izvršilni predpisi izdani v sredini lovskega leta, kar bo onemogočilo racionalno gospodarjenje z lovišči. Določen mora biti rok največ 6 mesecev.

V zakonu ni zadovoljivo rešena škoda po divjadi, saj iz določb zakona izhaja, da je lastnik najbolj odgovoren za preprečevanje škod na svojem zemljišču. V predhodnih fazah zakonodajnega postopka so bile na prvem mestu navedene dolžnosti upravljavcev lovišč in lovskih družin pri preprečevanju škod, v samem postopku sprejemanja zakona pa so na prvo mesto postavljeni lastniki zemljišč, ki na ta način še posredno lov financirajo.

Tudi sami postopki za ugotavljanje in povračilo škod so zapleteni in dolgotrajni, podobni po do sedaj veljavnem zakonu. Obstaja bojazen, da se lovci in lastniki zemljišč v mnogih primerih ne bodo mogli niti komisijsko dogovoriti za odškodnino, zato bo lastnikom preostala samo tožba na sodišču.

V zakonu opredeljena divjad ima poleg ekološke in socialne tudi gospodarsko funkcijo; ne glede na to, čigava sta divjad in lovska pravica, so lastniki zemljišč upravičeni do nadomestila za izvajanje lovske dejavnosti na njihovih zemljiščih. Zato je nekdo, ki opravlja gospodarsko dejavnost na zemljišču, ki ni njegovo, dolžan plačati nadomestilo za uporabo.

Po določbah zakona država podeljuje koncesije upravljavcem lovišč za najmanj 20 let, pri čemer imajo absolutno prednostno pravico

obstoječe lovske družine. Lovske družine, ki bi jih ustanovili lastniki zemljišč nimajo praktično nobene možnosti za pridobitev koncesije.

Zakon določa, da so same koncesnine zelo nizke, saj lahko znašajo od 10 do 50 % od vsega prodanega mesa divjadi; pri tem je zanemarjena cena trofeje, ki na številnih loviščih predstavljajo veliko večji dohodek kot divjačina, kar pomeni, da koncesnine predstavljajo ostanek od tistega, kar bo lovcem ostalo od izplačanih odškodnin in stroškov del v loviščih. Od koncesnine bo zelo majhen delež namenjen tudi nedefiniranemu plačilu obremenjenosti zemljišč po divjadi.

V zakonu so lastniki zemljišč vidno zapostavljeni že pri sodelovanju in izdelavi lovsko - gojitvenih načrtov, saj s svojimi mnenji ob razgrnitvi, ko je načrt že praktično izdelan, ne morejo vplivati na njegovo morebitno spremembo; lastniki zemljišč bi morali sodelovati tudi pri oblikovanju lovišč in dati soglasje ob ustanovitvi.

V zakonu je še precej spornih vprašanj, kot so krmljenje divjadi skozi vse leto, vprašanje lovišč s posebnim namenom, lovske inšpekcije in podobno, zato se resnično postavlja vprašanje, kako bo zakon zaživel v praksi.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Cvetko Zupančič.

86. člen poslovnika državnega sveta – državni svet sprejema sklepe v zadevah iz svoje pristojnosti

Mnenje državnega sveta ob obravnavi **Bele knjige – zdravstvene reforme**

Državni svet Republike Slovenije je na 15. seji, dne 10. 12. 2003, ob obravnavi Bele knjige - zdravstvene reforme, sprejel naslednje

MNENJE k Beli knjigi - zdravstveni reformi

1. Državni svet Republike Slovenije soglaša, da mora biti reforma sistema zdravstvenega varstva v Sloveniji pripravljena in izvedena z najširšim družbenim konsenzom med stroko, politiko in uporabniki ter ob upoštevanju stališč Ekonomsko-socialnega sveta. Na podlagi pripomb in novih izračunov bi bilo treba pripraviti nov, precizen, jase, konkreten dokument z vsemi potrebnimi elementi: realna in argumentirana analiza, konkretni in jasni cilji ter akcijski načrti za izvedbo.
2. Državni svet ugotavlja, da pri pripravi osnutka zdravstvene reforme Ministrstvo za zdravje ni pritegnilo temeljnih nosilcev zdravstvenega varstva v Sloveniji (Slovenskega zdravniškega društva, Zdravniške zbornice Slovenije, Zbornice zdravstvene nege, Farmacevtske zbornice, Zbornice laboratorijske medicine, Zbornice radioloških inženirjev Slovenije, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, združenja ekonomistov, sociologov, predstavnikov uporabnikov, obeh univerz in drugih), ki so pravi partnerji pri kreiranju politike in bodo glavni nosilci pri implementaciji ciljev reforme.
3. Državni svet tudi ugotavlja, da smo z uvedbo prostovoljnega zavarovanja leta 1992 uspeli premostiti veliko finančno vrzel, kar je pomenilo solidno delovanje sistema v vsem desetletju, za razliko od drugih tranzicijskih držav, ki so na zdravstvenem področju zapadle v globoko krizo. Zato državni svet poudarja, da ob združevanju obveznega in prostovoljnega zavarovanja ne bi smeli krčiti sedanjega obsega pravic. Ob tem bi bilo potrebno zakonsko določiti prispevne osnove za posamezne skupine zavezancev za plačevanje prispevkov, kar je tesno povezano s solidarnostjo in pravičnostjo. Državnemu svetu se ne zdi pravično, da bi novi zdravstveni prispevek plačevali zgolj zavarovanci in torej predvsem delavci. V skladu z

- mednarodnimi standardi mora biti obremenitev s prispevki med zavarovanci in njihovimi delodajalci uravnotežena. Bela knjiga mora opredeliti tudi zavezanca za plačilo prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje za tiste kategorije državljanov, ki doslej niso bili vključeni vanj, pa bodo po reformi. V obvezno zdravstveno zavarovanje pa naj bodo poleg državljanov vključeni tudi tujci z dovoljenjem za bivanje v Sloveniji.
4. Osnutek Bele knjige določa, da naj bi o svežnju pravic obveznega zdravstvenega zavarovanja odločal Zdravstveni svet in pri tem upošteval strokovne podlage Ministrstva za zdravje. Komisija predlaga, da naj imajo po reformi socialni partnerji kot zastopniki interesov resničnih plačnikov sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja odločilen glas pri določanju svežnja pravic. Državni svet Republike Slovenije predlaga, da Vlada Republike Slovenije v skladu s socialnim sporazumom pridobi soglasje socialnih partnerjev za izločitev iz svežnja pravic obveznega zdravstvenega zavarovanja vsake posamične doseganje pravice in da Bela knjiga jasno opredeli, da bodo v sveženj vključene tudi zobozdravstvene storitve za odrasle in zlasti za mladino, tehnični pripomočki ter zdravljenje v tujini, kadar izjemoma ustreznega zdravljenja ni mogoče zagotoviti v Sloveniji. Obvezno zdravstveno zavarovanje mora na primarni ravni zlasti otroku in mladostniku zagotoviti storitve specialista pediatra in specialista šolske medicine.
 5. Državnemu svetu se zastavlja vprašanje, kako bo urejena likvidacija prostovoljnega zdravstvenega zavarovanja in kako bodo članom in zavarovancem vseh zdravstvenih zavarovalnic, ki so ga tržile, vrnjena vplačana sredstva. Premije za prostovoljno dopolnilno zavarovanje so namreč plačevali zavarovanci iz svojih neto plač oz. pokojnin, zato se teh sredstev ne bi smelo uporabiti za pokrivanje izgube obveznega zdravstvenega zavarovanja.
 6. Državni svet ocenjuje, da je osrednje vprašanje in težava zdravstvenega varstva Slovenije njegova finančna podlaga (primanjkljaji v zavarovanju, zdravstvenih zavodih), zato bi pri zdravstveni reformi morali začeti z ukrepi in spreminjanjem stanja in odnosov, kar bi pomenilo racionalizacijo in obvladovanje izdatkov na makro in mikro ravni. Samo s spremembami v zavarovanju ne bomo rešili nakopičenih problemov v obveznem zdravstvenem zavarovanju (obvezne osnove, redno plačevanje, absentizem, ohranjanje avtonomije obveznega zdravstvenega zavarovanja). Osnutek zdravstvene reforme ne navaja, kako bomo zagotovili vire za vse pravice in na kakšen način bodo sanirane izgube ob dejstvu, da BDP ne dosega predvidene rasti 3,8 %, pač pa le 2,1 %. V Beli knjigi bi morali konkretno predstaviti aktivnosti na področju obvladovanja stroškov zdravstvenega varstva in predvideti ukrepe, na podlagi katerih se bodo zmanjšale obremenitve zdravstvene blagajne, zmanjšala finančna nedisciplin in povečala učinkovitost pri pobiranju prispevkov.
 7. Državni svet predlaga, da v skladu s socialnim sporazumom sredstva za obvezno zdravstveno zavarovanje ostanejo avtonomna kot poseben del javnih financ ter da je zagotovljena vloga socialnih partnerjev in uporabnikov pri upravljanju s temi sredstvi tako, da se ne bodo prelivala v zasebni kapital, kjer se ustvarjajo veliki dobički. Bela knjiga naj tudi jasno opredeli pooblastila ZZZS pri sklepanju letnih dogovorov o programu zdravstvenih storitev za obvezno zdravstveno zavarovanje, pri določanju prioritete oziroma čakalnih dob in pri vodenju nacionalnih list čakajočih na drage zdravstvene storitve. Državni svet se zavzema za učinkovit zavarovalniški, strokovni in upravni nadzor zdravstva glede kakovosti in količine pogodbeno dogovorjenih zdravstvenih storitev. Sankcionirati je treba neizpolnjevanje pogodbenih obveznosti izvajalcev iz obveznega zdravstvenega zavarovanja.
 8. Državni svet podpira usmeritve Bele knjige za zaščito pravic bolnikov in za zadovoljivo kakovost zdravstvenih storitev ter odgovornost zdravstva za ustrezne izide zdravljenja. Predstavnštvo interesov pacientov mora biti sistemsko urejeno.
 9. Državni svet podpira kriterije za plačilo zdravstvenih storitev, ki spodbujajo višjo kakovost zdravstvenega varstva za bolnika in racionalno uporabo razpoložljivih sredstev ter načelo, da bo denar sledil bolniku in tako zagotavljal razporejanje razpoložljivih sredstev v skladu s potrebami bolnika in ne izvajalca.
 10. Bela knjiga naj jasno opredeli, kakšna bo javna zdravstvena mreža po reformi. V skladu s socialnim sporazumom je potrebno tudi jasno opredeliti vlogo zdravstvenih domov po reformi. Bela knjiga naj določi kriterije za podeljevanje koncesij. Zagotavljanje osnovnega zdravstvenega varstva naj se z občin prenese na državo.
 11. Bela knjiga mora opredeliti, da bo država z zakonom uvedla izravnalne sheme, ki bodo izenačile razlike v stroških zavarovalnic nadstandardnih prostovoljnih zdravstvenih zavarovanj, ki bodo posledica različne starostne in bolezenske strukture zavarovancev.
 12. Državni svet predlaga, da se po reformi prispevek za obvezno zdravstveno zavarovanje plačuje tudi od podjemnih pogodb, ne pa tudi avtorskih pogodb. Del davka na dobiček naj se nameni za zdravstveno varstvo. S prispevki za obvezno zdravstveno zavarovanje pa se naj obremeni tudi finančne transakcije, v katerih se povečuje vrednost kapitala (realnejša obremenitev najbogatejšega dela prebivalstva).
 13. Bela knjiga naj opredeli, kolikšen bo prispevek za novo obvezno zavarovanje za zdravljenje in nego na domu. Opredeliti pa mora tudi, kaj bo s pravico do dodatka za pomoč in postrežbo v okviru invalidskega zavarovanja, ki krije stroške oseb, ki jim je za osnovne življenjske potrebe neogibna stalna pomoč in postrežba drugega. Trenutno ta znesek dobiva 24.804 ljudi v treh višinah 78.696 SIT, 55.087 SIT in 27.543 SIT. Vsebinsko gre namreč za podobni zavarovanji.
 14. Državni svet nasprotuje sistemu referenčnih zdravil, ki ga po reformi predlaga Bela knjiga, saj se pomembno razlikuje od sistema referenčnih zdravil, ki ga bo od novembra 2003 uvedel ZZZS. Pravila ZZZS namreč določajo, da bolniku ne bo potrebno doplačati razlike v ceni generičnega zdravila, če zdravnik v utemeljenih primerih ne dovoli zamenjave generičnega zdravila za referenčnega. V Beli knjigi pa se nasprotno predvideva doplačila tudi v takih primerih.
 15. Državni svet nasprotuje predlagani uvedbi vzporednega nadstandardnega prostovoljnega zdravstvenega zavarovanja, ki naj bi zavarovancem omogočilo krajše čakalne dobe od tistih v obveznem zavarovanju. Tovrstno nadstandardno zavarovanje bi namreč povzročilo daljše čakalne dobe v obveznem zdravstvenem zavarovanju tistih, ki si nadstandardnega zavarovanja ne bi mogli privoščiti. Cilj reforme naj bo enaka dostopnost za vse.
 16. Reforma zdravstva se bo dotaknila vseh zaposlenih v sistemu zdravstva. Skupina izvajalcev zdravstvene nege je najštevilnejša in bo levji delež reforme bremenil prav medicinske sestre, babice in zdravstvene tehnike, zato je pomembno, da je dejavnost zdravstvene nege tudi zakonsko urejena, kar mora nakazati "bela knjiga". Opredeliti je potrebno tako stroko zdravstvene nege kot tudi stroko babiške nege. V točki 3. 2. 2. osnutka zdravstvene reforme je prikazana primerjava števila medicinskih sester v državah EU in Sloveniji, vendar je potrebno poudariti, da so v tej številki poleg medicinskih sester zajeti tudi

zdravstveni tehniki. Zato ugotovitve, ki so na tej podlagi izpeljane v osnutku zdravstvene reforme niso realne. Konkretna primerjava bi morala pokazati realno stanje in upoštevati izključno število medicinskih sester (brez zdravstvenih tehnikov), kar je potrebno uskladiti s poglavjem "Predvidene zaposlitve zdravstvenih kadrov" (točka 2.1.4) ter normative zaposlovanja približati evropskim standardom.

17. V sistemu zdravstva je potrebno jasneje opredeliti področje dejavnosti fizioterapije, pediatrije in delovne terapije v okviru

osnovne zdravstvene dejavnosti. Osutek zdravstvene reforme mora opredeliti tudi dejavnosti diagnostičnih laboratorijev in to vsaj iz naslednjih vidikov: z vidika zagotavljanja kvalitete v zdravstvu, z vidika racionalne organizacije in zmanjševanja stroškov, z vidika nadzora stroškov in izvedbe plačevanja laboratorijskih storitev.

Dejavnost nege na domu je potrebno precizneje definirati, opredeliti nosilce in oblikovati skupne teame zdravstvenih in socialnih delavcev, ki bodo zagotavljali zdravljenje in nego na domu.

Prvi odstavek 86. člena poslovnika državnega sveta – državni svet sprejema sklepe iz svoje pristojnosti

Sklep državnega sveta o spremembah in dopolnitvah poslovnika državnega sveta

Državni svet Republike Slovenije je na podlagi 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur.l.RS, št. 44/93 in 14/99) na 16. seji, dne 23. 12. 2003, sprejel naslednji

SKLEP

Na podlagi 101. člena Ustave Republike Slovenije in 105. člena poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93 in 14/99) je državni svet na seji dne 23.12.2003 sprejel

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE POSLOVNIKA DRŽAVNEGA SVETA

1. člen

Besedilo 2. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Za člane državnega sveta se uporablja naziv "državna svetnica" oziroma "državni svetnik" (v nadaljnjem besedilu: državni svetnik).

2. člen

V 4. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

"(3) Za pripravo prve seje državnega sveta skrbi dotedanji predsednik državnega sveta."

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

3. člen

Četrti odstavek 7. člena se spremeni tako, da se besede "vsil člani ene interesne skupine" nadomesti z besedami "večina članov ene interesne skupine".

4. člen

V 8. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

"(2) Neizpolnjena glasovnica in glasovnica, iz katere volja državnega svetnika ni jasno razvidna, sta neveljavni."

5. člen

Prvi odstavek 9. člena se spremeni tako, da se besede "vsil člani ene interesne skupine" nadomesti z besedami "večina članov ene interesne skupine".

6. člen

Prva alineja prvega odstavka 39. člena se spremeni tako, da se glasi:

"- obravnava zadeve iz svoje pristojnosti, ki jih določajo ustava in zakoni,"

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

" (2) Državni svet o zadevah iz prejšnjega odstavka ne more odločati, če ni pred tem zadeve obravnavala pristojna komisija iz prvega odstavka 76. člena, razen če tako odloči večina vseh državnih svetnikov."

7. člen

V 40. členu se doda nova 6. točka, ki se glasi:

"6. Če je državni svetnik odsoten, se mu po seji pošljejo gradiva, ki so jih državni svetniki prejeli na seji sami, razen v primerih, ko so ti dokumenti označeni z eno izmed stopenj zaupnosti".

8. člen

V 45. členu se v prvem stavku besede "vsi člani ene interesne skupine" nadomestijo z besedami "večina članov ene interesne skupine".

9. člen

Prvi odstavek 51. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(1) Predsednik sklicuje seje državnega sveta na lastno pobudo, po sklepu državnega sveta, na zahtevo komisije državnega sveta, na zahtevo vodje interesne skupine ali na zahtevo osmih državnih svetnikov. Zahteva za sklic seje državnega sveta mora biti pisna, predlagatelj mora hkrati predložiti ustrežna gradiva."

V šestem odstavku se beseda "odložni" zamenja z besedo "odložilni".

10. člen

Za 51. členom se dodata nova 51.a člen in 51.b člen, ki se glasita:

51.a člen
(redne in izredne seje)

Državni svet dela na rednih in izrednih sejah.

51.b člen
(izredna seja)

(1) Izredno sejo se lahko skliče, če se predlaga sprejem zahteve iz tretje alineje prvega odstavka 97. člena ustave (odložilni veto) ali če se predlaga sprejem zahteve za razpis referendumu ali če gre za obravnavo zadev Evropske unije, ki jih ni mogoče odlagati in jih ni mogoče pravočasno uvrstiti na dnevni red redne seje.

(2) V zahtevi za sklic izredne seje morajo biti navedeni razlogi za njen sklic.

(3) Izredna seja se lahko skliče tudi v krajšem roku, kot je določena v tretjem odstavku prejšnjega člena. Predlog dnevnega reda izredne seje in gradivo za sejo se državnim svetnikom lahko predloži tudi na sami seji."

11. člen

Sedmi odstavek 53. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(7) Na dnevni red seje se uvrstijo tudi druga vprašanja iz pristojnosti državnega sveta, ki jih določajo ustava in zakoni, za katera je podan pisni predlog."

12. člen

V 54. členu se črta drugi odstavek.

Dodajo se novi drugi, tretji, četrti in peti odstavek, ki se glasijo:

"(2) Pobuda, vprašanje ali zahteva državnega svetnika mora biti kratka in jedrnata ter izražena tako, da je njena vsebina jasno razvidna.

(3) Državni svetnik je upravičen do odgovora na pobudo, vprašanje ali zahtevo v roku 30 dni. Če v tem roku ne dobi odgovora na pobudo, vprašanje ali zahtevo, se obravnava njegove pobude, vprašanja ali zahteve na predlog državnega svetnika uvrsti na dnevni red prve naslednje seje državnega sveta. O tem odloči državni svet brez razprave.

(4) Če državni svetnik ni zadovoljen z odgovorom na pobudo, vprašanje ali zahtevo lahko zahteva dopolnitev odgovora. Državni svetnik mora zahtevo za dopolnitev odgovora obrazložiti.

(5) Na predlog državnega svetnika lahko državni svet po prejemu odgovora ali dopoljenega odgovora sklene, da bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ali dopolnitvi odgovora na pobudo, vprašanje ali zahtevo državnega svetnika. O tem odloči državni svet brez razprave."

13. člen

V 55. členu se za besedami »za sejo državnega sveta se« dodajo besede »lahko v elektronski obliki«.

14. člen

Besedilo drugega odstavka 58. člena, se spremeni tako, da se glasi:

"(2) Predlagatelj in predstavniki predlagateljev zadev, za njimi pa poročevalci komisij in interesnih skupin imajo na začetku razprave o točki dnevnega reda pravico do obrazložitve".

15. člen

Na koncu prvega odstavka 61. člena se pred piko doda besedilo "v skladu s poslovnikom".

Besedilo tretjega odstavka 61. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(3) Za njim dobijo besedo poročevalci komisij, poročevalci interesnih skupin, državni svetniki in drugi povabljeni udeleženci seje državnega sveta, ki so se prijavili k besedi".

16. člen

V petem odstavku 65. člena se beseda "odložni" nadomesti z besedo "odložilni".

17. člen

V tretjem odstavku 72. člena se črta beseda "prva".

18. člen

V 73. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

"Dobesedni zapisi se hranijo v pisnem ali elektronskem zapisu in so dosegljivi državnim svetnikom in zainteresirani javnosti na njihovo zahtevo."

19. člen

V 74. členu se besedilo tretjega odstavka spremeni tako, da se glasi:

"(3) Predlog dnevnega reda sklicane seje državnega sveta in njegovih komisij se pošlje sredstvom javnega obveščanja. Vabilu se dodajo tudi vprašanja, pobude in predlogi sklepov državnih svetnikov, ki so uvrščena na dnevni red, ter izrecno navede, kje so dostopna gradiva, če to ni navedeno v samem sklicu.

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

(4) Gradiva, ki jih državne svetnice in svetniki dobijo pred samo sejo ali med samo sejo na klop, se razdelijo tudi novinarjem in javnosti, ki spremljajo sejo".

20. člen

V 75. členu se v prvem stavku drugega odstavka za besedami »od pet do deset članov« pika nadomesti z vejico in doda naslednje besedilo: »izjemoma pa ima lahko več članov.«

21. člen

Za 79. členom se doda nova 79. a člen, ki se glasi:

79.a člen
(sklicevanje sej komisij)

Sklic seje komisije s predlogom dnevnega reda in gradivi se pošlje članom komisije praviloma sedem dni pred dnem, določenim za sejo komisije.”

22. člen

Za XII. poglavjem se doda novo XII.a poglavje, ki se glasi: “Pridobivanje informacij” in nov 85.a člen, ki se glasi:

85.a člen
(Posveti, predavanja in javne predstavitve mnenj)

(1) Za pridobivanje informacij lahko državni svet ali njegove komisije opravijo posvete, predavanja ali javne predstavitve mnenj, na katere povabi strokovnjake in druge osebe, ki bi lahko dale koristne informacije.

(2) Državni svet ali njegove komisije lahko vabljeni na posvet, predavanje ali javno predstavitev mnenj zaprosijo, da svoja mnenja dajo tudi pisno.”

“ (3) Gradivo in razpravo iz prejšnjega odstavka lahko državni svet objavi kot samostojno publikacijo”.

23. člen

Tretji odstavek 86. člena se spremeni tako, da se glasi:

“ (3) Sklepi državnega sveta začnejo veljati s sprejemom na seji, razen če začetek njihove veljavnosti ni odložen z določenim rokom, ali če ne gre za poslovnik državnega sveta, ki začne veljati po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.”

24. člen

V 88. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

“ (2) V Poročevalcu državnega sveta se objavljajo tudi pobude, vprašanja in zahteve državnih svetnikov ter odgovori nanje iz 54. člena tega poslovnika. Iz odgovora mora biti razvidno, na katero pobudo, vprašanje ali zahtevo državnega svetnika se nanaša.”

25. člen

V drugem odstavku 97. člena se beseda “odložnega” nadomesti z besedo “odložilnega”.

26. člen

Črta se 104. člen.

27. člen

V prvem odstavku 105. člena se na koncu prvega stavka pred piko doda besedilo “vseh državnih svetnikov”.

28. člen

Spremembe in dopolnitve poslovnika državnega sveta začnejo veljati 15. dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Sklep državnega sveta o ustanovitvi delovne skupine za oblikovanje predloga za trajno rešitev statusa in pristojnosti Urada za slovenski jezik

Na podlagi prvega in drugega odstavka 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99), je Državni svet Republike Slovenije na 13. seji, 12.11.2003 sprejel naslednji

SKLEP

Ustanovi se delovna skupina, ki naj oblikuje predlog za trajno rešitev statusa in pristojnosti Urada za slovenski jezik in jo predlaga kot

dopolnitev v predlog Resolucije o Nacionalnem programu za kulturo 2004-2007, v naslednji sestavi:

Doro Hvalica
Jožef Jeraj
mag. Dušan Semolič
Tone Peršak
prof.dr. Janvit Golob
dr. Zoltan Jan

Sklep državnega sveta o ustanovitvi delovne skupine zadolžene za stike z javnostjo

Na podlagi prvega in drugega odstavka 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99), je Državni svet Republike Slovenije na 13. seji, dne 12. 11. 2003, sprejel naslednji

SKLEP

V delovno skupino državnega sveta, zadolžene za stike z javnostjo, se imenuje naslednje državne svetnike:

Janez Sušnik, predsednik državnega sveta
Doro Hvalica, državni svetnik
Marta Turk, državna svetnica
prof. dr. Janvit Golob, državni svetnik
Marijan Maučec, državni svetnik
Primož Hainz, sekretar državnega sveta

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o preprečevanju nasprotja interesov in omejevanju korupcije – druga obravnava EPA 929-III

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 10. seji, dne 4. 11. 2003, obravnavala predlog zakona o preprečevanju nasprotja interesov in omejevanju korupcije, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je v splošni razpravi ugotavljala, da preprečevanje korupcije zahteva učinkovito in kvalitetno ravnanje. To je možno samo, če imajo organi, ki se ukvarjajo s korupcijo ustrezne kadre in temu primerna oblastna pooblastila. Predlog zakona ne daje nobenih učinkovitih pooblastil in pristojnosti komisiji, navedeni v 3. členu predloga zakona. Komisija bi morala po našem mnenju imeti vsaj takšna pooblastila kot npr. preiskovalne komisije DZ.

Komisija tudi meni, da predlog zakona ne predvideva skoraj nobenih sankcij (razen za 29. člen), iz česar bi lahko sklepali, da se za neodgovorna ravnanja splača zakon prekršiti in ne spoštovati.

Komisija je po opravljeni splošni razpravi k predlogu zakona oblikovala naslednje pripombe:

K naslovu predloga zakona

Komisija meni, da bi moral biti naslov zakona: "Zakon o preprečevanju korupcije".

K 1. členu:

Ta člen vsebuje namen zakona, ki našteva kopico nalog, in sicer uresničevanje nacionalnega programa za preprečevanje korupcije, oblikovanje, načrtov integritete, postavljanje meril na področju nezdržljivosti javnih funkcij s pridobitno dejavnostjo, omejitve sprejemanja daril, nadzor nad premoženjskim stanjem funkcionarjev in omejitve poslovanja naročnikov po predpisih o javnih naročilih. Nalog je cela kopica. Te številne zadolžitve pa razvrednotijo osnovni namen zakona, in sicer preprečevanje korupcije in učinkovito eliminiranje tistih, ki bi koruptivno delovali. Korupcija predstavlja ravnanje v nasprotju z tistimi nalogami in dolžnostmi, za katere je funkcionar pristojen, da jih korektno in odgovorno opravlja. Korupcija pomeni prekršitev pravil delovanja in zlorabo konkretnih pristojnosti.

Korupcija je predmet kaznivih dejanj. Korupcija že obstoja in zato je nepotrebno izdelovati neke strategije in študije, ampak jih učinkovito preganjati.

Komisija meni, da bi moral 1. člen vsebovati kratko določilo, da zakon določa ukrepe za preprečevanje korupcije in v ta namen ustanavlja konkreten organ (urad ali komisija za preprečevanje korupcije) in mu daje v zakonu določena pooblastila.

K naslovu II. poglavja:

Komisija meni, da bi bilo primerno, da se ime komisije glasi: "Komisija za preprečevanje korupcije."

K 4. členu:

Komisija predlaga, da bi se morali v 2. odstavku podrobneje opredeliti pogoji, ki jih morajo izpolnjevati člani komisije. Delovne izkušnje so opisane preveč na splošno. Za člane komisije bi morali biti imenovani tisti člani, ki imajo delovne izkušnje na področjih, kjer se pojavlja korupcija.

V 5. odstavku je dopuščena možnost, da visokošolski učitelji lahko opravljajo svojo funkcijo v komisiji za petino polnega delovnega časa. Če že ta funkcija ni poklicna, je ena petina premalo. Morala bi se zahtevati vsaj tretjina delovnega časa, sicer komisija ne bo delovala, ampak sestankovala.

K 9. členu:

Komisija meni, da bi bilo primerno črtati drugi odstavek zato, da bi člani komisije sami učinkovito delali brez dodatnih zaposlitev oziroma plačevanja zunanjih sodelavcev.

K 10. členu:

Komisija ugotavlja, da je ta člen vsebinsko najpomembnejši za učinkovito delovanje komisije. Niso predvideni nobeni primeri kako bo komisija pridobila podatke in dokumente, če se naslovljenec ne bo odzval. Komisiji bi se moralo dati pooblastila, da preko ustreznih državnih organov npr. policije in inšpekcij zaseže določene listine ali pridobi zahtevane podatke. Če komisija ne bo imela učinkovite možnosti, da sama pride do vsebine problema, njeno delovanje ne bo prineslo nobenega uspeha. Razen tega bi morale biti predvidene tudi sankcije tako za pravno osebo oziroma odgovorno osebo, če ne bi komisiji dostavili zahtevanih podatkov.

Glede na navedeno komisija predlaga, da se v 48. členu predloga zakona sankcionira tudi 10. člen predloga zakona.

K 12. členu:

Po določilu tega člena naj bi komisija le enkrat letno poročala Državnemu zboru, vendar komisija meni, da bi morala ta komisija poročati državnemu zboru najmanj vsake tri mesece, zato predlaga temu ustrezno spremembo tega člena.

K 13., 14., 15. in 16. členu:

Navedeni člani opredeljujejo delovanje sveta komisije. Ta svet komisije je nekakšen vmesni člen med komisijo in državnim zborom. Ta svet je popolnoma nepotreben. Kaj bo ta svet učinkovitega naredil, če bo samo pregledoval poročila komisije. Svet komisije je nepotreben vmesni organ, ki bo zadeve oviral in ne pospeševal, zato komisija predlaga, da se ti člani črtajo.

K 17. in 18. členu:

Komisija meni, da ta dva člena vsebujeta bolj deklarativne pristojnosti kot pa učinkovite akcije proti korupciji. To bi se lahko dopustilo kvečjemu kot neka pomožna dodatna pristojnost, ki pa je komisiji bolj v dopolnilo in ne v osnovno vodilo, zato komisija predlaga črtanje teh členov.

K 19. členu:

Komisija meni, da ni nobenega razloga, da bo komisija za integriteto javnega delovanja pripravila seminarje in delavnice, na katerih bo poučevala udeležence, kaj je disciplina in kaj je odgovornost, saj mora biti to vsakemu znano. Delavnice in seminarji pa po mnenju komisije tudi niso zastonj, zato komisija meni, da bi bilo primerno člen črtati.

K 20. do 24. členu:

Ti člani določajo omejitve v zvezi z nezdržljivostjo funkcionarjeve funkcije z drugimi dejavnostmi. V Republiki Sloveniji že imamo zakon o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo (Ur. list RS 49/92 in 50/92). Ta zakon določa problematiko nezdržljivosti. Zakon je tudi ustanovil komisijo z nazivom Komisija po zakonu o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo. Komisijo sestavljajo člani državnega zbora in člani državnega sveta. Ta komisija je po svoji vsebini nepoklicna.

Nezdržljivost opravljanja javne funkcije določa naloge, položaj in funkcije, ki jih funkcionar ne sme opravljati poleg svojega dela, za katerega je izvoljen, imenovan ali izbran. Cilj nezdržljivosti je, da se odstrani vsak dvom v morebitno pristransko delovanje funkcionarja. Nezdržljivost opravljanja javne funkcije je preventivni ukrep, ki ne predstavlja vsebinsko kriminalnega ravnanja, ampak že v naprej preprečuje možnosti zlorabe, ki bi nastala, če bi poklicni funkcionar opravljal še druge naloge.

Komisija zato meni, da bi bilo potrebno ponovno proučiti združitev komisije po zakonu o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije z Uradom za preprečevanje korupcije, ker že obstaja komisija državnega zbora po zakonu o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo. Njeno delo je že ustaljeno in ne predstavlja praktično nobene obremenitve državnega proračuna. Komisija je pri svojem delu že ugotovila, katere izboljšave bi se morale vnesti v obstoječi zakon, da bi učinkoviteje delovala. Podan je bil predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo (EPA 823-III), zato bi bilo smotno proučiti izpopolnitev zakona o

nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo in sedanji komisiji podeliti ustrezne pristojnosti, da bo njeno delo učinkovito. Glede na to odločitev pa je vezana tudi določba 50. člena predloga zakona o preprečevanju nasprotja interesov in omejevanju korupcije in njeno morebitno črtanje.

K 25. in 26. členu:

Komisija meni, da bi pod pojmom darilo lahko razumeli "da je darilo vsako neodplačno razpolaganje, kakor tudi odpust dolga, odpoved pravici ali sklenitev zavarovalne pogodbe v korist funkcionarja", zato bi bilo potrebno temu ustrezno spremeniti 25. in 26. člen.

K 29., 30. in 31. členu:

Komisija meni, da bi bilo veliko primerneje, da se predpisi o javnih naročilih uredijo v matičnem zakonu in ne v tem predlogu zakona.

K 33. do 40. členu:

Komisija predlaga, da se v zvezi s pripombami k 20. do 24. členu tudi ti člani, ki obravnavajo nadzor nad premoženjskim stanjem funkcionarjev upoštevajo v okviru tam navedenih pripomb. Nadzor nad premoženjskim stanjem ni isto kot preprečevanje korupcije, kakor tudi njeno zatiranje. Veliko bolje bi bilo, da bi ta snov ostala v zakonu o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo, tako kot je predlagano za člene od 20. do 24.

K 41. in 44. členu:

Ti člani omenjajo nekakšno posvetovanje ali študije o tem, kaj naj bi bilo predmet korupcije in kaj ne. Nesprejemljivo je, da se mora nek organ pregledovati v skladu s smernicami komisije, saj to ni pregled požarno varnostnih, tehničnih ali higienskih ukrepov. Člen 41 pooblašča komisijo v petem odstavku, da ocenjuje načrte integritete in potem zahteva dopolnitve ali popravke. To bo čista papirnata vojna, kot nekakšne direktive in poročila. Zaradi tega ne bo korupcija prav nič manjša, temveč še večja. Člen 42. opredeljuje pregledovanje ali organizacije delujejo v skladu s sprejetimi načrti integritete. Kakšen učinek pa bo to imelo?

Glede na navedeno komisija predlaga črtanje tega poglavja.

Komisija je za poročevalca določila člana komisije Jožeta Ilca.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o kolektivnem dodatnem pokojninskem zavarovanju za javne uslužbenke - druga obravnava EPA 1000-III

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na 11. seji, dne 22. 10. 2003, začela z obravnavo predloga zakona o kolektivnem dodatnem pokojninskem zavarovanju za javne uslužbenke - druga obravnava, ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije. Zaradi zahteve skupine poslancev za splošno obravnavo o predlogu zakona je komisija mnenje k predlogu zakona v drugi obravnavi potrdila na korespondenčni seji dne 5. 11. 2003.

Komisija navedeni predlog zakona **podpira**.

Predstavnik predlagatelja je uvodoma poudaril, da predlog zakona daje pravne podlage za uvedbo kolektivnega dodatnega pokojninskega zavarovanja za vse javne uslužbenke, za katere velja Kolektivna pogodba za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji in so navedeni v 1. členu tega predloga zakona.

Predstavnik Sindikata delavcev v vzgojni, izobraževalni in raziskovalni dejavnosti je poudaril, da so reprezentativni sindikati javnega sektorja na podlagi aneksa h kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti v RS v veliki večini podpisniki izjave o

ustanovitvi zaprtega vzajemnega pokojninskega sklada za javne uslužbenke v RS.

V komisiji je bilo v razpravi zastavljeno vprašanje v zvezi z načinom zagotavljanja in izkazovanja planiranih sredstev za izplačevanje premij, skladno s tem predlogom zakona.

Ministrstvo za finance je dne 27. 10. 2003 komisiji predložilo odgovor, v katerem pojasnjuje, da je na podlagi sklenjenega aneksa h kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti v RS v pripravah sprememb državnega proračuna za leto 2004 in proračuna za leto 2005, podrobno seznanilo proračunske uporabnike z načinom zagotavljanja sredstev za premije kolektivnega dodatnega

pokojninskega zavarovanja v prihodnjih dveh letih. Tako so neposredni in posredni proračunski uporabniki, ki izplačujejo plače zaposlenim na podlagi kolektivne pogodbe za negospodarske dejavnosti v RS in aneksov k tej pogodbi, dolžni pokrivati obveznosti za premije v breme svojih finančnih načrtov in so morali pri pripravi le teh med planirane izdatke vključiti tudi potrebna sredstva za premije kolektivnega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

Za poročevalca je bil določen član komisije Doro Hvalica.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o prenosu nalog nekaterih vladnih služb na ministrstva - skrajšani postopek EPA 1001-III

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 10. seji, dne 4. 11. 2003, obravnavala predlog zakona o prenosu nalog nekaterih vladnih služb na ministrstva, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Za poročevalca je komisija določila predsednika komisije mag. Adolfa Zupana.

Člani komisije so opravili splošno razpravo, v kateri niso imeli pripomb na navedeni zakon, zato so soglasno **podprli**.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o sodnih taksah - skrajšani postopek EPA 1009-III

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 10. seji, dne 4. 11. 2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o sodnih taksah, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je za poročevalca določila predsednika komisije mag. Adolfa Zupana.

Komisija je v splošni razpravi proučila predlagani predlog zakona in ugotovila, da nima vsebinskih pripomb, zato ga je z večino glasov **podprla**.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pravnem postopku - prva obravnava EPA 1010-III

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 10. seji, dne 4. 11. 2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pravnem postopku, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Za poročevalca je komisija določila predsednika komisije mag. Adolfa Zupana.

Komisija na predlagani predlog zakona ni imela pripomb, zato ga je z večino glasov **podprla**.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o Triglavskem narodnem parku – druga obravnava EPA 753-III

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na svoji 15. seji, dne 24. novembra 2003, obravnavala predlog zakona o Triglavskem narodnem parku, ki ga je v zakonodajni postopek predložila skupina poslancev s prvopodpisanim Dušanom Vučkom.

Komisija se je seznanila s predlogom zakona o TNP z dne 14. 11. 2003 (čistopis), ki vključuje usklajene rešitve, ki jih je predlagatelj zakona o TNP uskladi s stališči in pripombami Zakonodajno pravne službe DZ, MOPE, Javnega zavoda TNP, Zavoda RS za varstvo narave, Zavoda RS za gozdove, SAZU, Sveta za varstvo okolja RS in Turistične zveze Slovenije ter pripombami in stališči, podanih na javni predstavitvi mnenj Odbora DZ za infrastrukturo in okolje ter znanstvenega in strokovnega posveta Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU.

Komisija opozarja, da ni jasno, ali bi moral Državni zbor RS kot ustanovitelj Triglavskega narodnega parka v skladu z zakonom o ohranjanju narave opraviti posebno javno obravnavo in javno predstavitev razlogov za zavarovanje območja, osnutka akta o zavarovanju in kartografske dokumentacije, ki mora trajati najmanj 60 dni, ali pa je ta obravnava bila že opravljena s strani predlagatelja, ko je organiziral vrsto javnih predstavitev v lokalnih skupnostih, ki obsegajo območje TNP, in pridobil mnenje prebivalcev s tega območja. Komisija pričakuje, da se bo Zakonodajna pravna služba državnega zbora do tega vprašanja opredelila v pisni obliki oziroma, da se bo pred odločanjem v drugi obravnavi do tega vprašanja opredelil DZ RS.

Komisija je soglasno (8 glasov ZA) sprejela **sklep**:

1. Komisija podpira usklajene rešitve (čistopis predloga zakona z dne 14. 11. 2003), ki jih je predlagatelj zakona o TNP uskladi s stališči in pripombami Zakonodajno pravne službe državnega zbora, Ministrstva za okolje, prostor in energijo, Javnega zavoda TNP, Zavoda RS za varstvo narave, Zavoda RS za gozdove, Slovenske akademije znanosti in umetnosti, Sveta za varstvo okolja RS in Turistične zveze Slovenije ter pripombami in stališči, podanih na javni predstavitvi mnenj Odbora državnega zbora za infrastrukturo in okolje ter znanstvenega in strokovnega posveta Znanstveno raziskovalnega centra SAZU k 1. členu, za dodatni 1a, k 2., 3., 5., 6., 7., 10. členu, za črtanje 11. člena, k 12. (čistopis 11. člen), 13. (čistopis 12. člen), 14. (čistopis 13. člen), 16. (čistopis 15. člen), 17. (čistopis 16. člen), 18. (čistopis 17. člen), 20. (čistopis 19. člen), 21. (čistopis 20. člen), 22. (čistopis 21. člen), 23. (čistopis 22. člen), k 24. (čistopis 23. člen), k 25. (čistopis 24. člen), k 26. (čistopis 25. člen), k 27. (čistopis 26. člen), k 28., (čistopis 27. člen), k 31. (čistopis 30. člen), 32. (čistopis 31. člen), 33. (čistopis 32. člen), k 34. členu (čistopis 33. člen), za novi 34a., 34b., 34. c člen, (čistopis 33. a, 33. b, in 33. c člen), k 35. (čistopis 34. člen), k 36. (čistopis 35. člen) in k 37. členu (čistopis 36. člen).
2. Komisija predlaga Odboru državnega zbora za infrastrukturo in okolje, da upošteva njene konkretne pripombe, ki jih je oblikovala na podlagi predloženih usklajenih rešitev, pripomb Planinske zveze Slovenije, Mountain Wilderness Slovenije in Zavoda RS za varstvo narave ter razprave k 4., 8., 9., 15., 19. in 29. členu:

K 4. členu:

Besedilo 4. člena se spremeni tako, da se glasi:

- 1) Narodni park je razdeljen na dve varstveni območji:
- na robno in osrednje območje.
- 2) Robno območje je poleg ohranjanju narave, omejene poselitve oziroma ohranjanju nepozidane krajine in njene kulturne istovetnosti namenjeno tudi s krajinskimi značilnostmi usklajenemu razvoju dejavnosti prebivalstva v parku, zlasti na področju kmetijstva, gozdarstva, domače in umetne obrti in turizma.
- 3) Osrednje območje je namenjeno uresničevanju naravovarstvenih ciljev, varstva in ohranjanja naravnega razvoja ekosistemov in naravnih procesov brez človekovih negovalnih, vzdrževalnih in drugih posegov, ohranjanje prvobitnih naravnih območij, biotske raznovrstnosti, življenjskih prostorov rastlin in živali ter za omogočanje obiskovanja in rekreacije ter kulturnih, vzgojnoizobraževalnih in znanstvenih dejavnosti v obsegu in na način, ki je za naravo čim manj moteč.
- 4) Znotraj osrednjega območja se določijo podobmočja, ki se razvrščajo na dva tipa:
- tip A,
- tip B.
- 5) Podobmočja so območja, na katerih je zaradi varstva tradicionalnih oblik rabe prostora v skladu z določbami tega zakona vzpostavljen poseben varstveni režim, na podlagi katerega se dopušča večji vpliv človeka na naravo zaradi izvajanja dejavnosti kmetijstva, gozdarstva, lova in ribolova ter rekreacije, **ki ni v nasprotju z nameni osrednjega območja.**“

Obrazložitev:

Komisija opozarja, da naj bi se v osrednjem območju parka izvajala samo taka rekreacija, ki je v skladu s kategorijo II po IUCN, predvsem pa naj bi šlo za doživljanje narave. Vse dejavnosti, ki niso združljive s kategorijo II po IUCN, naj se dogajajo izven osrednjega območja parka.

K 8. členu:

Besedilo 8. člena se spremeni tako, da se glasi:

“1) Na območju narodnega parka se ne izvajajo posegi ali se ne ravna v obsegu in na način, ki bi lahko ogrozil namen ustanovitve narodnega parka oziroma škodljivo vplival na naravne vrednote v taki meri, da bi se bistveno spremenile tiste lastnosti, ki so pomembne za njihovo ohranitev, biotsko raznovrstnost in krajinsko pestrost v narodnem parku ter ogrožal njegovo ekološko, biotsko ali krajinsko vrednost, zlasti pa ni dovoljeno (*varianta: in sicer je prepovedano*):

1. vnašati v naravo in gojiti rastline in živali tujerodnih prostoživečih vrst;
2. poškodovati ali odvzemati iz narave rastline ogroženih prostoživečih vrst, razen za namene raziskovalne dejavnosti;
3. odvzemati iz narave živali, ki niso opredeljene kot divjad ali ribe, razen za namene raziskovalne dejavnosti;
4. vznemirjati, zastrupljati, prenašati, zadrževati v ujetništvu prostoživeče živali in uničevati ali poškodovati njihova bivališča ali gnezdišča;

5. loviti divjad s pogonom in s pastmi ter s strupi;
 6. posegati v življenjske prostore ogroženih in mednarodno varovanih rastlinskih in živalskih vrst na način, ki bi poslabšal njihovo stanje;
 7. posegati v habitatne tipe, ki se prednostno ohranjajo v ugodnem stanju tako, da bi se krnila njihova ekosistemska vrednost in funkcija ali povzročila fragmentacija sklenjenih površin;
 8. ne glede na določbe predpisov, ki urejajo ravnanje z gensko spremenjenimi organizmi, namerno sproščati gensko spremenjene organizme v okolje;
 9. ograjevati zemljišča, razen za potrebe v kmetijstvu, gozdarstvu, pri upravljanju z vodami, izvajanju raziskovalnih dejavnosti, varstvu naravnih vrednot ter objektov kulturne dediščine, vpisanih v register dediščine ali kulturnih spomenikov in v poselitvenih območjih;
 10. uporabljati fitofarmaceutvska sredstva zunaj obdelovalnih zemljišč;
 11. izven poselitvenih območij postavljati table, napise in druge objekte ali naprave za slikovno ali zvočno obveščanje in oglaševanje, katerih postavljanje ne urejajo predpisi o javnih in gozdnih cestah;
 12. graditi nove individualne počitniške hiše ali počitniška stanovanja, dozidati ali nadzidati obstoječe in v te namene spreminjati namembnost obstoječih objektov;
 13. spreminjati namembnost počitniških hiš;
 14. graditi nove in dozidati ali nadzidati obstoječe planinske domove, bivake, zavetišča in lovske kočice, razen gradnje objektov za njihovo okoljsko sanacijo **in zaradi uskladitve z veljavnimi sanitarnimi in tehničnimi predpisi**;
 15. graditi nove hotele, motele, hotelska in apartmajska naselja, razen graditi nove hotele v poselitvenih območjih;
 16. graditi nove vojaške objekte izven obstoječih vojaških kompleksov;
 17. graditi odlagališča odpadkov;
 18. odlagati ali odmetavati odpadke izven za to določenih mest;
 19. graditi površinske vodne zbiralnike s prostornino nad 5.000 m³ vode, razen za potrebe smučišča na Voglu, pod pogojem, da skupna prostornina zbiralnikov ne presega prostornine nad 25.000 m³ vode;
 20. **graditi nova smučišča ali širiti obstoječa s površino do največ 10ha, razen na Voglu, na način, ki ne zahteva trajnih posegov v zemljišče, in pod pogoji, določenimi v načrtu upravljanja**;
 21. graditi nove objekte in naprave za oskrbo z energijo, razen za oskrbo z energijo iz obnovljivih virov energije za potrebe prebivalcev in dejavnosti na območju parka, in sicer sončne energije, biomase, geotermalne in hidrotermalne energije;
 22. graditi vzletno-pristajalne steze za letala;
 23. graditi objekte za hranjenje nevarnih snovi;
 24. graditi proizvodne objekte z vplivi na okolje, za katere je s predpisi o varstvu okolja določeno, da je zanje presoja vplivov na okolje vedno obvezna;
 25. izvajati ukrepe, ki bi spreminjali vodni režim, obliko struge ali kakorkoli vplivali na naravne razmere vodnih in priobalnih zemljišč, razen če to zahtevajo potrebe oskrbe s pitno vodo ali ukrepi za varstvo pred škodljivim delovanjem voda;
 26. odvezemati mivko, pesek in gramoz iz strug vodotokov ter vodnih in priobalnih zemljišč, razen v obsegu in količini določenimi v načrtu upravljanja porečja ali njegovih delov, ali če take posege narekuje urejanje vodnega režima;
 27. izkoriščati mineralne surovine, razen naravnega kamna, prod, peska, mivke, ilovice, fliša, laporja, vseh vrst gline in geotermičnega energetskega vira na za to določenih območjih, skladno s predpisi o rudarstvu, in zgolj za potrebe prebivalcev in dejavnosti v narodnem parku;
 28. vzpostavljati nove peskokope in kamnolome;
 29. izravnati grbinaste travnike;
 30. osuševati ali zasipavati mokrišča;
 31. odvezemati grušč z melišč;
 32. usmerjeno osvetljevati naravne vrednote in krajino, uporabljati osvetljene reklamne panoje, svetlobne panoje, svetlobne snope kakršnekoli vrste ali oblike, mirujoče ali vrteče, usmerjene proti nebu ali proti površinam, ki bi jih lahko odbijale proti nebu, razen uporabljati svetlobne panoje v poselitvenih območjih;
 33. uporabljati čolne z motorji z notranjim izgorevanjem, razen za reševanje;
 34. uporabljati motorne sani, razen na smučiščih in za reševanje, oskrbo planinskih domov, za urejanje smučarskih tekaških prog;
 35. umetno zasneževati smučišča, utrjevati smučarske proge na smučiščih ali smučarske proge za tek na smučeh izven smučišč z dodajanjem kemikalij za utrjevanje snega;
 36. vzletanje in pristajanje z jadralnimi padali, zmaji ali baloni izven za to določenih območij;
 37. kuriti ogenj zunaj za to določenih in urejenih prostorov, razen prebivalcem parka za namene kmetijske dejavnosti ali vzdrževalnih del in kurjenje za zagotavljanje varstva gozdov;
 38. šotoriti ali taboriti izven za to določenih mest;
 39. parkirati motorna vozila, počitniške prikolice ali motorna vozila, ki se uporabljajo za bivanje, izven za to določenih mest;
 40. puščanje psov s povodca izven poselitvenih območij, razen pri izvajanju lova in paše, naravovarstvenega nadzora in pri izvajanju nalog policije, vojske in gorske reševalne službe;
 41. rekreacijske dejavnosti na vodotokih, razen na za to določenih območjih in pod pogoji, določenimi v načrtu upravljanja.
- 2) Načrt upravljanja porečja ali njegovih delov iz 26. točke prejšnjega odstavka pripravljavec pripravi v sodelovanju z upravljavcem parka.
- 3) Dovoljena je usmerjena osvetlitev naravnih vrednot in krajine ter uporaba svetlobnih snopov iz 32. točke prvega odstavka tega člena, kadar se uporablja v dejavnosti, s katero se ob naravnih ali drugih nesrečah preprečuje nastanek večje materialne škode ali nevarnosti za ljudi ali okolje ali odpravljajo njihove posledice.«

Obrazložitev:

Komisija podpira besedilo, ki ga je predlagatelj uskladil z ostalimi institucijami, hkrati pa predlaga, da se v prvem odstavku dopolni 14. točka, ker je treba npr. v planinskih kočah povečati kuhinje zaradi zadovoljitve sanitarnih zahtev. Komisija nadalje v 20. točki predlaga, da ni dovoljeno graditi nova smučišča ali širiti obstoječa s površino do največ 10ha, razen na Voglu, na način, ki ne zahteva trajnih posegov v zemljišče, in pod pogoji, določenimi v načrtu upravljanja, ker meni, da se lahko uredijo manjša smučišča do 10 ha, ki ne zahtevajo trajnih posegov in služijo kot dodatna sezonska ponudba lokalnemu okolju (npr. dodatna turistična dejavnost kmetijam).

K 9. členu

V tretjem odstavku se v tretji vrstici za besedno zvezo "gradnje objektov" doda besedilo "in poti".

Obrazložitev:

Dopolnitev je potrebna za nadomestno gradnjo poti (planinskih), saj so lahko prvotne poti ob naravnih ali drugih nesrečah popolnoma uničene in jih je zato treba nadomestiti z novimi.

Komisija tudi poudarja, da ne podpira predvidenega novega besedila 9. člena, ki je nastalo na podlagi pripomb zgoraj omenjenih institucij, ker meni, da je prvotno besedilo 9. člena ob predlagani dopolnitvi bolj prijazno do ljudi, ki živijo v tem okolju. Med drugim predvidena nova rešitev omejuje opravljanje tistih dejavnosti, ki bi ljudem, ki živijo v tem okolju, omogočile normalno

preživetje (npr. prepovedana je sprememba namembnosti oziroma nadomestna gradnja objektov za izvajanje turizma na kmetiji kot dopolnilne dejavnosti).

K 15. členu

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

“2) Z razvojnimi usmeritvami se spodbuja trajnostni razvoj prilagojen značilnostim in naravnim vrednotam narodnega parka, ki se uresničuje zlasti:

- s spodbujanjem okolju, **naravnim vrednotam in kulturni dediščini** prijaznega turizma in rekreacije,
- s spodbujanjem razvoja podeželja, izboljšanjem kmetijske infrastrukture, z urejanjem prostora in obnovo vasi, spodbujanjem dopolnilnih dejavnosti in oblik kmetovanja, ki je povezano s pridelovanjem starih sort kulturnih rastlin in gojenjem avtohtonih pasem domačih živali kot tudi njihovih produktov,
- z izboljšanjem komunalne infrastrukture,
- z omogočanjem obrtnih dejavnosti, povezanih z izročilom v narodnem parku,
- z varstvom kulturne dediščine,
- z uporabo okolju prijaznih tehnologij pri prevozi v parku,
- z ohranjanjem biotske raznovrstnosti in krajinske pestrosti,
- z ohranjanjem naravnih vrednot.“

Obrazložitev:

Komisija meni, da je treba še posebej poudariti uresničevanje trajnostnega razvoja s spodbujanjem okolju, naravnim vrednotam in kulturni dediščini prijaznega turizma in rekreacije.

K 19. členu

Dodajo se novi drugi, tretji, četrti in peti odstavek, ki se glasijo:

“(2) Pravice ustanovitelja Republike Slovenije izvršuje vlada.

(3) Organ upravljanja javnega zavoda (v nadaljevanju: zavod) je svet zavoda, ki ga sestavlja enajst predstavnikov ustanovitelja, en predstavnik delavcev zavoda, sedem predstavnikov lokalnih skupnosti na območju narodnega parka, pri čemer lokalne skupnosti predstavljajo župani, en predstavnik Planinske zveze Slovenije oziroma združenj planinskih organizacij, en predstavnik Lovske zveze Slovenije oziroma združenj lovskih organizacij, **en predstavnik nevladne organizacije za varstvo narave, ki deluje v javnem interesu, en predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije in en predstavnik Slovenske akademije znanosti in umetnosti** (*varianta: en predstavnik turistične zveze Slovenije oz. zveze turističnih organizacij*).

(4) Zavod ima strokovni svet, ki ga sestavljajo direktor zavoda, zaposleni v zavodu in zunanji strokovnjaki. Način imenovanja in podrobnejšo sestavo strokovnega sveta določa statut zavoda.

(5) Strokovni svet obravnava vprašanja s področja strokovnega dela zavoda, predlaga strokovne podlage za pravno načrta upravljanja, daje svetu in direktorju mnenja in predloge glede organizacije dela in pogojev za opravljanje dejavnosti zavoda ter opravlja druge z aktom o ustanovitvi oziroma s statutom zavoda določene naloge. »

Obrazložitev:

Komisija se strinja s predlaganimi usklajenimi rešitvami, vendar

še predlaga dopolnitve sestave sveta zavoda s predstavniki KGZS, SAZU in nevladne okoljske organizacije, ki deluje v javnem interesu.

K 29. členu

Besedilo 29. člena se spremeni tako, da se glasi:

“1) Globa v višini od 300.000 do 30.000.000 tolarjev se izreče pravni osebi in samostojnemu podjetniku posamezniku, če v narodnem parku:

1. vnaša v naravo in goji rastline in živali tujerodnih prosto živečih vrst (točka 8. člena);
2. odvzema iz narave živali, ki niso opredeljene kot divjad ali ribe, razen za namene raziskovalne dejavnosti (točka 8. člena);
3. posega v življenjske prostore ogroženih oziroma mednarodno varovanih rastlinskih in živalskih vrst na način, ki bi poslabšal njihovo ugodno stanje (točka 8. člena);
4. posega v habitatne tipe, ki se prednostno ohranjajo v ugodnem stanju tako, da bi se krnila njihova ekosistemska vrednost in funkcija ali povzročila fragmentacija sklenjenih površin (točka 8. člena);
5. namerno sprošča gensko spremenjene organizme v okolje (točka 8. člena);
6. ograjuje zemljišča, razen za potrebe v kmetijstvu, gozdarstvu, pri upravljanju z vodami, izvajanju raziskovalnih dejavnosti, varstvu naravnih vrednot ter objektov kulturne dediščine, vpisanih v register dediščine ali kulturnih spomenikov in v poselitvenih območjih (točka 8. člena);
7. uporablja fitofarmaceutvska sredstva zunaj obdelovalnih zemljišč (točka 8. člena);
8. izvaja melioracijska dela, razen poseka dreves in grmičevja za redno vzdrževanje in urejanje pašnikov in poti na za to določenih območjih planin za potrebe paše domačih živali ter za urejanje obstoječe mreže poti (točka 10. člena);
9. spreminja oblikovitost in sestavo površja, razen s tem zakonom dovoljenih izjem (točka 10. člena);
10. pase domače živali izven za to določenih območij planin in brez pašnih redov (točka 10. člena);
11. pase domače živali brez oziroma v neskladju s pašnim redom (alinea prvega odstavka 11. člena);
12. izven poselitvenih območij postavlja table, napise in druge objekte ali naprave za slikovno ali zvočno obveščanje in oglaševanje, katerih postavljanje ne urejajo predpisi o javnih in gozdnih cestah (točka 8. člena), razen v primeru postavljanja tabel za označevanje turističnih, planinskih ali parkovnih poti;
13. gradi individualne počitniške hiše ali počitniška stanovanja, dozidava ali nadzidava obstoječe in v te namene spreminja namembnost obstoječih objektov (točka 8. člena);
14. spreminja namembnost počitniških hiš (točka 8. člena);
15. gradi nove in dozidava ali nadzidava obstoječe planinske domove, bivake, zavetišča in lovske kočice, razen gradi objekte za njihovo okoljsko sanacijo kot so greznice in podobno (točka 8. člena);
16. gradi nove hotele, motele, kampe, hotelska in apartmajnska naselja, razen hotele v poselitvenih območjih (točka 8. člena);
17. gradi nove vojaške objekte izven obstoječih vojaških kompleksov (točka 8. člena);
18. gradi odlagališča odpadkov (točka 8. člena);
19. odlaga odpadke izven za to določenih mest (točka 8. člena);
20. gradi površinske vodne zbiralnike s prostornino nad 5.000 m³ vode, razen za potrebe smučišča na Voglu, pod pogojem, da skupna prostornina zbiralnikov ne presega prostornine nad 25.000 m³ vode (točka 8. člena);
21. gradi nova smučišča in širi obstoječa s površino do največ 10 ha, razen na Voglu na način, ki ne zahteva trajnih posegov v zemljišče in pod pogoji, določenimi v načrtu upravljanja (točka 8. člena);

22. gradi nove objekte in naprave za oskrbo z energijo, razen za oskrbo z energijo iz obnovljivih virov energije za potrebe prebivalcev in dejavnosti na območju parka, in sicer sončne energije, biomase, geotermalne, hidrotermalne in aerotermalne energije (točka 8. člena);
23. gradi vzletno-pristajalne steze za letala (točka 8. člena);
24. gradi objekte za hranjenje nevarnih snovi (točka 8. člena);
25. gradi proizvodne objekte z vplivi na okolje, za katere je s predpisi o varstvu okolja določeno, da je zanje presoja vplivov na okolje vedno obvezna (točka 8. člena);
26. izvaja ukrepe, ki bi spreminjali vodni režim, obliko struge ali kakorkoli vplivati na naravne razmere vodnih in priobalnih zemljišč, razen če to zahtevajo potrebe oskrbe s pitno vodo ali ukrepi za varstvo pred škodljivim delovanjem voda (točka 8. člena);
27. odvzema mivko, pesek in gramoz iz strug vodotokov ter vodnih in priobalnih zemljišč izven obsega in količin določenih v načrtu upravljanja porečja ali njegovih delov, ali če takih posegov ne narekuje nujno urejanje vodnega režima (točka 8. člena);
28. izkorišča mineralne surovine, razen naravnega kamna, prada, peska, mivke, ilovice, fliša, laporja, vseh vrst glin in geotermičnega energetskega vira na za to določenih območjih, skladno s predpisi o rudarstvu, in zgolj za potrebe prebivalcev in dejavnosti v narodnem parku (točka 8. člena);
29. vzpostavlja nove peskokope in kamnolome (točka 8. člena);
30. izravnava grbinaste travnike (točka 8. člena)
31. osušuje ali zasipava mokrišča (točka 8. člena);
32. odvzema grušč z melišč (točka 8. člena);
33. usmerjeno osvetljuje naravne vrednote in krajino, uporablja osvetljene reklamne panoje, svetlobne panoje, svetlobne snope kakršnekoli vrste ali oblike, mirujoče ali vrteče, usmerjene proti nebu ali proti površinam, ki bi jih lahko odbijale proti nebu, razen uporablja svetlobne panoje v poselitvenih območjih, usmerja in osvetljuje naravne vrednote in krajino ter uporablja svetlobne snope za namene iz tretjega odstavka 8. člena (točka 8. člena);
34. umetno zasnežuje smučišča, utrjuje smučarske proge na smučiščih ali smučarske proge za tek na smučeh izven smučišč z dodajanjem kemikalij za utrjevanje snega (točka 8. člena);
35. izvaja rekreacijske dejavnosti na vodotokih izven za to določenih območjih in v neskladju s pogoji, določenimi v načrtu upravljanja (točka 8. člena);
36. gradi nove objekte, razen izjem iz 1. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 9. člena tega zakona in izjem iz tretjega odstavka 11. člena tega zakona, spreminja njihovo namembnost po predpisih o gradnji objektov, razen izjem iz 2. točke prvega odstavka 9. člena tega zakona, izvaja nadomestno gradnjo razen izjem iz 3. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 9. člena tega zakona, izvaja rekonstrukcijo obstoječih objektov izven obstoječih gabaritov in v neskladju z značilnostmi stavbne dediščine (9. člen);
37. prireja javne shode in prireditve, razen tradicionalne javne shode in prireditve kot so komemoracije padlim v vojnah na za to določenih območjih ter izjeme iz tretjega odstavka 11. člena (točka 10. člena);
38. izvaja vojaške vaje, razen kdor izvaja vojaško usposabljanje v alpinizmu na za to določenih območjih in v skladu s pogoji določenimi v načrtu upravljanja (točka 10. člena);
39. leti z zrakoplovi na motorni pogon pod višino 3350 metrov nadmorske višine, razen za potrebe zaščite, reševanja in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah, potrebe vzdrževanja narodnega parka in infrastrukture v narodnem parku ter oskrbovanja objektov v visokogorju v neskladju z načrtom upravljanja, za potrebe meteorološke službe, geodetska, filmska in dokumentarna snemanja pa ne brez soglasja upravljalca (točka 10. člena);
40. nadeluje nove planinske poti (točka 10. člena);
41. gospodari z gozdom, razen izjem iz 11. člena (točka 10. člena).
- 3) Globa v višini od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se izreče odgovorni osebi pravne osebe in samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.
- 4) Globa v višini od 70.000 do 600.000 tolarjev se izreče posamezniku, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.”

Obrazložitev:

Komisija se strinja z usklajenimi rešitvami glede izrekanja kazni, predlaga pa, da se v 12. točki doda izjema za postavljanje tabel za označevanje planinskih, parkovnih ali turističnih poti ter 21. točka uskladi s predlagano novo 20. točko 8. člena.

3. Komisija predlaga, da se ponovno preuči dikcija 9. točke 30. člena, ki se nanaša na parkiranje motornih vozil, v smislu možnih izjem od sankcioniranja za lastnike kmetijskih zemljišč in gozdov, če parkirajo motorna vozila izven za to določenih območij, kadar opravljajo svojo dejavnost obdelave in rabe zemljišč.

Za poročevalca je komisija določila predsednika komisije Darka Frasa.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o delovnih in socialnih sodiščih - druga obravnava EPA 1018-III

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 11. seji, dne 24. 11. 2003, obravnavala predlog zakona o delovnih in socialnih sodiščih, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je v splošni razpravi **podprla** predlog zakona.

Komisija je izhajajoč iz podatkov trajanja postopkov in nerešenih zadev na delovnih in socialnih sodiščih menila, da bi morale biti evidence bolj pregledne zaradi ugotavljanja ustreznosti novih ukrepov, ki so predlagani v tem zakonskem predlogu in naj bi privedli

tudi do zagotovitve temeljne človekove pravice, to je sojenja v razumnem roku.

Komisija je na predlog člana komisije Dora Hvalice sklenila predlagati matičnemu delovnemu telesu državnega zbora v proučitev določbi 7. in 15. člena predloga zakona.

1. V prvi točki prvega odstavka 7. člena je pod b) določeno, da je socialno sodišče pristojno za odločanje "o pravici do in iz obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja". Komisija meni, da bi morala biti določba pod b) tako oblikovana, da bo v

pristojnosti socialnega sodišča tudi odločanje o sporih iz bodočega zakona o kolektivnem dodatnem pokojninskem zavarovanju za javne uslužbenca (EPA 1000-III - druga obravnava na 31. seji Državnega zbora Republike Slovenije).

členu tega predloga zakona. Člani komisije so namreč mnenja, da njihova dejanska vloga ne odraža zakonskih pristojnosti, ki jih določa zakon o sodiščih.

2. Komisija predlaga matičnemu delovnem telesu državnega zbora, da oceni, ali bi morala biti vloga sodnikov porotnikov pri delu delovnih in socialnih sodišč natančneje določena že v 15.

Komisija je za poročevalca določila člana komisije Dora Hvalico.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o izvršbi in zavarovanju - skrajšani postopek EPA 1041-III

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 11. seji, dne 24. 11. 2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o izvršbi in zavarovanju, ki ga je Državni zbor Republike Slovenije v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je za poročevalca določila predsednika komisije mag. Adolfa Zupana.

Komisija je po opravljeni splošni obravnavi soglasno **podprla** predlog zakona.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstveni dejavnosti – skrajšani postopek EPA 1025-III

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na seji, dne 26.11.2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstveni dejavnosti, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija na podlagi predstavitve podpira vse konkretne pripombe, ki sta jih pripravili Zbornica zdravstvene nege Slovenije - Zveza društev medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov Slovenije v sodelovanju s Sindikatом delavcev zdravstvene nege Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Amandmaji k 4. členu:

Komisija predlaga, da se v predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstveni dejavnosti z ozirom na dejstvo, da se približujemo priključitvi v Evropsko unijo, vneso tudi določbe o uporabi slovenskega jezika, ki so temelj sporazumevanja med zdravstvenimi delavci in bolniki. Res je, da je to opredeljeno v Zakonu o upravljanju zdravstvenih poklicev v RS za državljane drugih držav članic EU, vendar bi tudi predlog obravnavanega zakona moral vsebovati to določbo, s katero bi zavarovali na eni strani zdravstvenega delavca in na drugi pacienta kot uporabnika zdravstvenih storitev, ker bo sicer prihajalo do nesporazumov, tožb in materialnih škod, ki jih bodo morali plačevati zdravstveni zavodi.

-V prvem odstavku 52a. člena se doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Pri neenakomerni razporeditvi ter začasni prerazporeditvi delovnega časa se upošteva polni delovni čas kot povprečna delovna obveznost v obdobju, ki ne sme biti daljše od štirih mesecev.«

Obrazložitev:

Amandma določa časovno obdobje, ki se pri neenakomerni razporeditvi in začasni prerazporeditvi delovnega časa upošteva kot tisto obdobje, v katerem se upošteva polni delovni čas kot povprečna delovna obveznost.

Komisija nadalje predlaga, da se v predlogu zakona pogoji, pod katerimi opravljajo delo glede na delovni čas (izmensko delo, dežurstva, stalna pripravljenost) zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci, uskladijo z zdravniki.

-V drugem odstavku 52b. člena se beseda »šestih« nadomesti z besedo »štirih«.

Obrazložitev:

Amandma se nanaša na določitev obdobja, v katerem se upošteva časovna omejitev tedenskega delovnega časa preko polnega delovnega časa kot povprečna omejitev v navedenem obdobju.

Nadalje komisija ocenjuje, da je potrebno v skladu z zahtevo ekspertov Evropske unije, predlog zakona dopolniti z opredelitvijo registra medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov, kot je to urejeno za zdravnike v okviru Zakona o zdravniški službi. Komisija ugotavlja, da 13.000 izvajalcev zdravstvene nege, to je največje poklicne skupine v zdravstvu, nima aktivnega registra, nima možnosti strokovnega nadzora in nima možnosti napredovanja v zdravstveni negi v nazive. Zato komisija predlaga, da se predlog zakona dopolni s podelitvijo ustreznih javnih pooblastil strokovnemu združenju, na podlagi katerega bo možno navedene pomanjkljivosti odpraviti. Prav tako je potrebno določiti pogoje za medsebojno priznavanje kvalifikacij z državami članicami EU, še posebej za višje medicinske sestre.

-V tretjem odstavku 52b. člena se za besedo »primeru« doda beseda »pisnega«.

Obrazložitev:

Soglasje zdravstvenega delavca in zdravstvenega sodelavca mora biti v pisni obliki.

-V tretjem odstavku 52b. člena se doda nov tretji stavek, ki se glasi:

»Iz soglasja mora biti razvidno tedensko število nadur, s katerim še soglašata zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec, ter rok veljavnosti soglasja.«

Obrazložitev:

Tedensko število nadur, s katerim še soglašata zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec, ter časovno obdobje, za katero velja soglasje, sta bistveni sestavini, ki morata biti razvidni iz soglasja, ki ga predvideva novi 52b. člen zakona. Navedeno se ureja s predlaganim amandmajem.

-Zadnji stavek v četrtem odstavku 52b. člena se spremeni in se glasi:

»Evidenco mora na podlagi zahteve predložiti pristojnim nadzornim organom in reprezentativnim sindikatom.«

Obrazložitev:

Amandma je v skladu z določbo 207. člena Zakona o delovnih razmerjih, po kateri je delodajalec dolžan omogočiti sindikatu dostop do podatkov, ki so potrebni pri opravljanju sindikalne dejavnosti.

-V tretjem odstavku 52c. člena se v prvem stavku za besedilom »dveh zaporednih delovnih dneh« črta beseda »pa«, za besedilom »največ 16 ur« pa se črta pika in se doda besedilo, ki glasi:

», preostali čas dežurstva pa pomeni delo preko polnega delovnega časa.«

Obrazložitev:

Amandma je pojasnjevalne narave in je v skladu z zakonsko definicijo polnega delovnega časa in dela preko polnega delovnega časa.

-V tretjem odstavku 52c. člena se v drugem stavku za besedo »potrebno« doda beseda »pisno«.

Obrazložitev:

Soglasje zdravstvenega delavca in zdravstvenega sodelavca mora biti v pisni obliki.

-V tretjem odstavku 52c. člena se doda nov zadnji stavek, ki se glasi:

»Iz soglasja mora biti razvidno trajanje nepretrganega dela, s katerim še soglašata zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec (največ 32 ur), ter rok veljavnosti soglasja.«

Obrazložitev:

Trajanje nepretrganega dela, s katerim še soglašata zdravstveni

delavec in zdravstveni sodelavec, ter časovno obdobje, za katero velja soglasje, sta bistveni sestavini, ki morata biti razvidni iz soglasja, ki ga predvideva novi 52c. člen zakona. Navedeno se ureja s predlaganim amandmajem.

- V 52c. členu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»Zdravstveni delavec s področja zdravstvene nege, ki dela neposredno z bolniki, mora biti zavarovan za odgovornost za škodo, ki bi lahko nastala pri njegovem delu. Zaposlenega zdravstvenega delavca zavaruje delodajalec. Zavarovalno vsoto po posameznih specialnostih se določi s kolektivno pogodbo za dejavnost zdravstvene nege.«

Obrazložitev:

Enako kot je za zdravnike to urejeno v Zakonu o zdravniški službi (61. člen), je potrebno pravico do zavarovanja odgovornosti omogočiti tudi zdravstvenim delavcem s področja zdravstvene nege, ki delajo neposredno z bolniki in pri katerih zaradi narave in zahtevnosti njihovega dela obstaja večja možnost, da pride do strokovne napake in posledično do povzročitve škode bolniku.

Amandmaji k 5. členu:

- Prvi odstavek 53. člena se spremeni, tako da se glasi:

»Dežurstvo je posebna organizacijska oblika dela, ko mora biti zdravstveni delavec ali zdravstveni sodelavec prisoten na delovnem mestu zaradi zagotavljanja nepretrganega zdravstvenega ali drugega varstva oziroma opravljanja storitev. Vse ure v dežurstvu se v celoti štejejo v delovni čas.«

Obrazložitev :

Delitev dežurstva na t. i. efektivno in neefektivno, kot je predvidena v predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti, nima podlage v veljavni delovno - pravni zakonodaji in se s predlaganim amandmajem zato ukinja. Prav tako ni drugih vsebinskih in ustavno sprejemljivih razlogov, zakaj je navedena delitev upravičena v primeru dežurstva zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev. Zakon o delovnih razmerjih jasno določa, da je efektivni delovni čas vsak čas, ko delavec dela oziroma je na razpolago delodajalcu za izpolnjevanje delovnih obveznosti. Skladno s stališči Evropskega sodišča se čas, ko mora biti delavec fizično prisoten na delovnem mestu in na razpolago delodajalcu, pa ne opravlja storitev, t.i. obvezna prisotnost oz »neefektiva«, šteje v delovni čas delavca (sodba v zadevi št. C-151/02 z dne 09.09.2003, v zvezi z direktivo 93/104/EC).

-Na koncu prvega odstavka 53. člena se za piko doda besedilo, ki se glasi:

»Plačilo za dežurstvo se vštevja v osnovo za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.«

Obrazložitev:

Predlagana dopolnitev besedila je potrebna zaradi uskladitve s četrtem odstavkom 42. člena Zakona o zdravniški službi, ki določa, da se plačilo za dežurstvo vštevja v osnovo za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Amandmaji k 6. členu:

- V 62. členu se za 1. odstavkom doda nov drugi odstavek, ki glasi:

»Ministrstvo pristojno za zdravje najkasneje v roku treh mesecev od začetka veljavnosti tega zakona, podeli Zbornici zdravstvene nege Slovenije – Zvezi društev medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov Slovenije (v nadaljevanju strokovnemu združenju) javno pooblastilo strokovnega nadzora s svetovanjem nad izvajanjem dela v zdravstveni negi in babištvu. Strokovni nadzor s svetovanjem poteka v skladu s pravilnikom in letnim programom, ki ga sprejme strokovno združenje v soglasju z ministrom pristojnim za zdravje. Javno pooblastilo se financira iz sredstev proračuna Republike Slovenije.«

1. Obrazložitev

V vse pogostejše afere, nepravilnosti in napake, ki se dogajajo v zdravstvenih in socialno varstvenih zavodih, zahtevajo ustrezno ukrepanje. Zato je nujno, da se paciente zaščiti pred nestrokovnim izvajanjem zdravstvene nege, na drugi strani pa tudi izvajalce, kar je možno doseči le s strokovnim nadzorom. Ker lahko stroko nadzira le stroka sama, ki pozna vse standarde in usmeritve stroke, si strokovno združenje že vrsto let prizadeva pridobiti javno pooblastilo strokovnega nadzora. Strokovni nadzor s svetovanjem bo zagotovil enako kakovost izvajanja stroke zdravstvene nege v vseh zavodih ter od izvajalcev zdravstvene nege zahteval znanje in spretnosti ter upoštevanje vseh usmeritev sodobne zdravstvene nege. Kljub številnim vprašanjem Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, zdravstvenih in socialno varstvenih zavodov, ter državljanov samih, lahko strokovno združenje opravi le strokovni obisk. Vsi predlogi za izboljšanje ali odpravo pomanjkljivosti, ki jih ob strokovnem obisku podamo, pa niso obvezujoči.

Tudi Evropska unija zahteva, da se vsem njenim državljanom zagotovi enako kakovosten nivo zdravstvene obravnave, torej tudi zdravstvene nege. Istočasno pa moramo zaščititi tudi državljanke Slovenije, pred možno nekakovostno obravnavo tistih, ki bodo zaradi prostega pretoka ljudi prišli k nam in se bodo zaposlili v zdravstveni negi.

Amandma k 7. členu:

- V 64. členu se za 1. odstavkom dodata nov drugi in tretji odstavek tako, da se glasita:

«Diplomirana medicinska sestra in diplomirana babica sme samostojno opravljati delo v zdravstveni dejavnosti, če poleg pogojev, določenih z delovno pravnimi in drugimi predpisi izpolnjuje še pogoje, določene s tem zakonom: imeti mora ustrezno kvalifikacijo, biti vpisana v register medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov in imeti dovoljenje za samostojno opravljanje zdravstvene nege in babištva.

Strokovno združenje podeli dovoljenje medicinski sestri in babici, ki izpolnjuje pogoje za samostojno opravljanje zdravstvene nege in babištva. Dovoljenje je javna listina, ki dokazuje strokovno usposobljenost medicinske sestre in babice za samostojno opravljanje zdravstvene nege in babištva. Dovoljenje se podeli za določen čas – dobo sedmih let. Natančnejše pogoje za dodelitev, podaljševanje in odvzem dovoljenja za samostojno delo določi strokovno združenje v soglasju z ministrom za zdravje.»

Obrazložitev

Poklic medicinske sestre in babice je eden izmed petih poklicev v zdravstvu, ki jih urejajo posebne sektorske direktive EU z namenom

zagotavljanja nadzora nad poklicnim obnašanjem, kar je v pristojnosti strokovnih organizacij in teles. Dovoljenje za samostojno opravljanje dejavnosti zdravstvene nege in babištva pomeni zagotovilo, da je posameznik ustrezno strokovno usposobljen, da se dodatno usposablja in izvaja zdravstveno nego in babištvo skladno z moralno etičnimi normami.

Amandma k 8. členu:

- Za 3. odstavkom 73.a člena se doda nov odstavek, ki se glasi:

»Ministrstvo pristojno za zdravje, najkasneje v roku treh mesecev od začetka veljavnosti tega zakona, podeli strokovnemu združenju javno pooblastilo vodenja registra medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov in pooblastilo izdaje dovoljenja za samostojno delo medicinskim sestram in bobicam, ki se zaposlijo v državi. Register obsega naslednje podatke:

- priimek in ime, datum in kraj rojstva
- naslov stalnega prebivališča (kraj, ulica, hišna številka)
- državljanstvo,
- kraj in datum diplom, naziv ustanove ter strokovni naziv in naslov
- datum nostrifikacije diplome (za nečlane EU in države, s katerimi Slovenija nima sporazuma)
- datum in vrsta opravljene specializacije
- datum in trajanje podeljenega dovoljenja za samostojno delo
- datum in vrsta pridobljenih dodatnih znanj, kvalifikacij
- datum in področje pridobljenih znanstvenih in pedagoških nazivov
- članstvo v domačih in tujih strokovnih združenjih
- izjava o uveljavljanju pravice do ugovora vesti
- in druge podatke, ki so potrebni za opravljanje nalog in javnih pooblastil.

Javno pooblastilo vodenja registra in izdaje dovoljenja za samostojno opravljanje dela se financira iz sredstev proračuna Republike Slovenije.«

Obrazložitev

V poročilu ekspertov Evropske unije, ki so obiskali Slovenijo v mesecu januarju 2002, so zapisane njihove ugotovitve (Expert Mobilisation – Sectoral Directives – Slovenia – Nurses, Expert Mobilisation – Sectoral Directives – Midwives – Slovenia, 15.5.2002). Med drugim tudi, da ni aktivnega registra medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov, ki so zaposleni v naši državi. Strokovno združenje ima že vzpostavljen register vseh članov – izvajalcev zdravstvene nege.

Register in vpis v register je v tujini ustaljena praksa, ki jo izvajajo strokovna združenja v Španiji, Irski in na Danskem. V Angliji vodi register posebna agencija; register imajo tudi na Nizozemskem in Portugalskem. Prav tako je dovoljenje za samostojno delo zakonsko opredeljeno na Poljskem, na Slovaškem, v Angliji, v Švici in na Hrvaškem.

Podobno je to urejeno v primeru registra zdravnikov, ki ga vodi zdravniška zbornica (31.člen Zakona o zdravniški službi).

Amandmaji k 9. členu:

- Na koncu 9. člena se za piko doda besedilo, ki se glasi:

»Na zahtevo reprezentativnega sindikata je delodajalec dolžan izkazati, ali so bili izpolnjeni pogoji za izjemno prekoračitev omejitve dela preko polnega delovnega časa iz tega člena (do največ 25 ur tedensko).«

Obrazložitev:

Na podlagi amandmaja bo reprezentativnim sindikatom omogočeno, da preverijo, ali je posamezen delodajalec odredil izjemno prekoračitev nadurnega dela v skladu z zakonom, torej na podlagi predhodno objavljenega, a neuspešnega razpisa za prosta delovna mesta.

- Na koncu 9. člena se za piko doda besedilo, ki se glasi:

»Ministrstvo, pristojno za zdravje, do roka iz prvega stavka tega člena z reprezentativnim sindikatom za dejavnost zdravstvene nege sklene dogovor o dolgoročnem programu zaposlovanja delavcev na področju zdravstvene nege.«

Obrazložitev:

Predlagani amandma predvideva sklenitev posebnega dogovora med ministrstvom, pristojnim za zdravje, in reprezentativnim sindikatom za področje zdravstvene nege o dolgoročnem programu zaposlovanja, s katerim bi se postopoma odpravljali izraziti primanjkljaj delavcev na navedenem področju.

Amandma k 11. členu:

- Za 1. odstavek se doda nov 2. odstavek, ki se glasi:

»Samostojno lahko delo v zdravstveni dejavnosti opravlja tudi višja medicinska sestra/višji medicinski tehnik, ki je diplomu pridobil/a po prejšnjem veljavni študijski programih, ima končano pripravništvo, opravljen strokovni izpit in tri leta opravljanja poklica v zadnjih petih letih in se ji /mu prizna enaka kvalifikacija kot tisti/ tistemu, ki konča študij skladno s 7. členom tega zakona.«

Obrazložitev:

Direktiva 77/452 EEC v četrtem členu določa, da lahko vsaka država članica prizna kot zadosten dokaz diplome, spričevala in druga dokazila o strokovni usposobljenosti medicinskih sester, ki so jih izdale države članice pred izvajanjem direktive 77/453 EEC, če ta dokazila spremlja potrdilo, da so ti državljani uspešno in zakonito opravljali dejavnost medicinskih sester vsaj tri leta v obdobju petih let pred izstavitvijo potrdila. V dejavnosti zdravstvene nege je prihajalo do številnih reform v izobraževanju, tako je izobraževanje za poklic višja medicinska sestra trajal šest semestrov, pet semestrov, štiri semestre in od leta 1991 ponovno pet semestrov. Po zaključenem študiju so višje medicinske sestre opravljale devetmesečno pripravništvo in strokovni izpit na Ministrstvu za zdravstvo, nato pa so se v zdravstvenih zavodih usposabljevale za opravljanje dela na določenem delovnem mestu, na katerega so se zaposlile. Višješolski študijski program (pet semestrov) se je izvajal do leta 1996, ko je bil sprejet Zakon o visokem šolstvu, na osnovi katerega so se višje šole preoblikovale v visoke strokovne in uvedel se je šest semestralni študij zdravstvene nege. Po predhodnih študijskih programih je tako izobraževanje zaključilo 2874 višjih medicinskih sester. Višje

medicinske sestre z opravljenim pripravništvom, strokovnim izpitom in tremi leti dela v poklicu so glede obsega izobraževanja in usposobljenosti primerljive z bodočimi diplomiranimi medicinskimi sestrami, zato delo v zdravstveni dejavnosti v skladu z 64. členom Zakona o zdravstveni dejavnosti že sedaj opravljajo samostojno.

- Doda se nov 15. člen in sedanji 15. člen postane 16. člen

Nov 15. člen se glasi:

»Medicinske sestre, babice in zdravstveni tehniki se združujejo v strokovno združenje Zbornico zdravstvene nege Slovenije – Zvezo društev medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov Slovenije, ki ima naslednje naloge:

- sprejema kodeks etike medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov in preverja njihovo ravnanje ter ukrepa v zvezi s kršenjem kodeksa,
- podeljuje, podaljšuje in odvzema dovoljenje za samostojno delo,
- izvaja strokovni nadzor s svetovanjem,
- načrtuje, spremlja in nadzoruje strokovno izpopolnjevanje svojih članov s preverjanjem usposobljenosti,
- sodeluje pri pripravi in oblikovanju strokovnih standardov,
- sodeluje pri pripravi zakonov, planskih dokumentov, kolektivnih pogodb in drugih predpisov,
- vodi register medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov v Republiki Sloveniji,
- daje mnenja za opravljanje zasebne dejavnosti na področju zdravstvene nege
- in opravlja druge naloge v skladu z zakonom in statutom.

Naloge iz 2, 3 in 7 točke prejšnjega odstavka tega člena opravlja strokovno združenje kot javna pooblastila.«

Obrazložitev:

Strokovno združenje povezuje 12.577 članov, ki so zaposleni v javnih zavodih in pri zasebnih izvajalcih zdravstvene dejavnosti v osnovni zdravstveni dejavnosti, v specialistično ambulantni dejavnosti, v bolnišnicah, specialnih bolnišnicah, klinikah in inštitutih, zdraviliščih, splošnih in posebnih zavodih ter vzgojno izobraževalnih zavodih, torej gre za največjo skupino zdravstvenih delavcev v zdravstvu. Izvajalci zdravstvene nege so ob pacientu 24 ur in spremljajo njihovo zdravstveno stanje in izvajajo intervencije zdravstvene nege. Po podatkih iz drugih držav (Anglija) se za dejavnost zdravstvene nege namenja tudi do 60% vseh sredstev, namenjenih za delovanje zdravstvenih zavodov. Zato je dejavnosti zdravstvene nege, tako zaradi številčnosti, obsežnosti in velikih finančnih stroškov, potrebno nameniti posebno pozornost. Ker je nacionalno strokovno združenje edino združenje izvajalcev zdravstvene nege, je potrebno njene naloge jasno opredeliti, saj le na ta način bo dejavnost zdravstvene nege dobila pravno podlago za vodenje registra in izvajanje strokovnega nadzora.

Za poročevalko je bila določena državna svetnica gospa Petra Kersnič.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu za začetek postopka za spremembo Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona na področju lokalne samouprave – spremembe 121., 140. in 143. člena EPA 702-III

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na svoji 16. seji, dne 3. decembra 2003, obravnavala predlog za začetek postopka za spremembo Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona na področju lokalne samouprave, ki ga je

predlagala Vlada Republike Slovenije.

Komisija soglasno podpira vladni predlog za spremembo ustave na področju lokalne samouprave in s tem spreminjanje 121., 140 in

143. člena, saj v nasprotnem primeru pokrajin še dolgo ne bo. Komisija ocenjuje, da je ustanovitev pokrajin nujna za decentralizacijo in uveljavljanje načel Evropske listine lokalne samouprave ter uravnotežen razvoj.

Predvidene spremembe 120., 140. in 143. člena ustave so z ustavnopravnega vidika boljše rešitev, kot če bi črtali samo 143. člen, ker bi v drugem primeru ostalo preveč odprtih vprašanj.

Komisija ugotavlja, da višja stopnja konsenza pomeni sprejemanje bolj preverjenih odločitev, vendar obstajajo pomisleki tako glede ene kot druge oblike potrebne večine za sprejemanje zakona, ki ureja ustanavljanje pokrajin. Po eni strani zahteva z ustavo določena dvotretjinska večina navzočih poslancev za sprejem zakona o pokrajinah sprejemanje kompromisnih rešitev in s tem popuščanje, to pa pomeni samo večje število pokrajin. Na drugi strani odločanje z večino opredeljenih glasov navzočih poslancev tudi lahko rezultira oblikovanje večjega števila pokrajin, ki zaradi manjše gospodarske moči ne bodo sposobne opravljati razvojne funkcije.

Komisija podpira rešitev, da občine oziroma občinski sveti sodelujejo z mnenji pri ustanavljanju pokrajin, pri tem pa pričakuje, da bo zakonodajalec v čim večji meri upošteval njihova stališča. Nadalje

tudi podpira, da se na občine prenesejo naloge po njihovem predhodnem soglasju. Po njenem mnenju morajo pokrajine kot vmesna stopnja lokalne samouprave temeljiti na ekonomskih kriterijih, zato morajo biti pogoji za ustanovitev pokrajin preiščeni. Na drugi strani je treba pri uvajanju pokrajin upoštevati tudi geografske, zgodovinske in sociološke povezanosti prebivalcev na posameznih območjih.

Da bi bile razprave o regionalizaciji Slovenije bolj uspešne, bi bilo treba vzporedno z reformo lokalne samouprave voditi tudi reformo javnih financ in pripraviti projekcijo in analizo finančnih virov za delovanje pokrajin. Ne glede na to, da je vprašanje financiranja pokrajin stvar zakona in ne ustave, komisija opozarja, da bi bilo smiselno čim hitreje opredeliti ustrezen koncept financiranja pokrajin in finančne vire, ki se bodo prerazporedili na regionalni nivo, saj so od tega odvisne pristojnosti in pogoji za institucionalno vzpostavitev pokrajin v določenem prostoru in s tem razprave o številu pokrajin.

* * *

Za poročevalca je komisija določila predsednika Darka Frasa.

Mnenje komisije za gospodarstvo k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o trgu vrednostnih papirjev - druga obravnava EPA 1035-III

Komisija državnega sveta za gospodarstvo je na 11. seji, dne 18. 11. 2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o trgu vrednostnih papirjev (ZTVP-1A), ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je oblikovala naslednje **konkretne pripombe**:

K 42. členu:

84. b člen se nadomesti z novim besedilom, ki se glasi:

“(1) Borznoposredniška družba mora obvestiti agencijo o pridobitvi kvalificiranega deleža v drugi borzno posredniški družbi oziroma drugi finančni organizaciji s sedežem izven območja Republike Slovenije in izven območja države članice (v nadaljnjem besedilu: tuja finančna organizacija) v 8 dneh od dneva pridobitve kvalificiranega deleža.

(2) Borznoposredniška družba iz prejšnjega odstavka mora obvestiti agencijo o vsaki nadaljnji pridobitvi, na podlagi katere je dosegla ali presegla mejo 20%, 33% ali 50% deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu tuje finančne organizacije ali na podlagi katere je borzno posredniška družba postala obvladujoča družba tuje finančne organizacije, in sicer v 8 dneh od dneva pridobitve kvalificiranega deleža.

(3) Če borznoposredniška družba odtuji delnice oziroma poslovne deleže tako, da bi se njen delež v tuji finančni organizaciji zmanjšal pod mejo iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena, mora o tem v istem roku obvestiti agencijo.

(4) V primeru, če vrednost naložbe ne dosega 10 % kapitala borzno posredniške družbe, mora borzno posredniška družba o nameravani pridobitvi obvestiti agencijo v skladu s 198. členom tega zakona.

(5) Obvestilu iz prvega in drugega odstavka je treba priložiti predvsem naslednjo dokumentacijo:

1. firmo, sedež in odgovorno osebo tuje finančne organizacije
2. seznam imetnikov kvalificiranih deležev v tuji finančni organizaciji.“

Obrazložitev:

Predlagani 84. b člen uvaja obveznost poročanja borzno posredniške hiše o nameri pridobitve kvalificiranega deleža v drugi borzno posredniški družbi oziroma drugi finančni organizaciji s sedežem izven območja Republike Slovenije. V obrazložitvi predloga se predlagatelj sklicuje, da gre za ureditev podobno kot je v Zakonu o bančništvu.

Predlog člena ni primeren in je nepotreben, takšne obveznosti tudi omenjeni Zakon o bančništvu ne pozna. Predvsem je sporna predhodnost obvestila, ki nima nobenega smisla, saj agencija ne izdaja dovoljenja ali mnenja glede pridobitve kvalificiranega deleža v finančni organizaciji s sedežem izven območja Republike Slovenije s strani borzno posredniške družbe. Iz istega razloga je popolnoma neprimeren 5. odstavek, ki določa izredno obsežno dokumentacijo kot prilogo obvestila o nameri. Obseg dokumentacije je celo večji kot v primeru 83. člena, kot rečeno pa je popolnoma nepotrebna, saj agencija na more odločati o udeležbi borzno posredniške družbe v tuji finančni organizaciji, ampak je le-to pristojnost nadzornega organa države tuje finančne organizacije. Tudi drugi odstavek zadevnega člena je izvedbeno popolnoma neprimeren, saj uvaja obveznost poročanja najmanj za obdobje treh mesecev pred nameravano pridobitvijo, kar je poslovno nelogično, predvsem v povezavi z obsegom dokumentacije po 5. odstavku tega člena.

Za nadzor agencije je dovolj dejstvo seznanjenosti z udeležbo borznoposredniške družbe v tuji finančni organizaciji, zato bi zadoščala določba, kot jo predlaga komisija.

K 47. členu:

V 88.a členu - Pogojni odvzem dovoljenja, se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

“(3) Agencija izreče sankcijo pogojnega odvzema dovoljenja, če je glede na vse okoliščine primera, stopnjo in vrsto kršitve mogoče sklepati, da član uprave ne bo več ponavljal kršitev. Sankcije pogojnega odvzema dovoljenja ni mogoče izreči, če je bila tovrstna sankcija članu uprave pred tem že kdaj izrečena”.

Obrazložitev:

V predlogu novega člena je določena možnost pogojnega odvzema dovoljenja, vendar pa niso določene okoliščine, v katerih agencija lahko izreče pogojni odvzem dovoljenja. Nesporno je, da je v tem kontekstu potrebno priznati agenciji polje prostega preudarka, vendar pa morajo biti v skladu z načelom zakonitosti postavljene meje diskrecije.

Zakon bi lahko določil tudi, da v določenih primerih kršitve zakona, sankcije pogojnega odvzema dovoljenja ni mogoče izreči.

K 58. členu:

V 112.a členu – Pogojni odvzem dovoljenja se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

“(3) Agencija izreče sankcijo pogojnega odvzema dovoljenja, če je glede na vse okoliščine primera, stopnjo in vrsto kršitve mogoče sklepati, da borzni posrednik ne bo več ponavljal kršitev. Sankcije pogojnega odvzema dovoljenja ni mogoče izreči, če je bila tovrstna sankcija borznemu posredniku pred tem že kdaj izrečena”.

Obrazložitev:

Gre za podobno situacijo, kot prej navedeno, zato bi tudi v tem primeru veljalo dodati nov tretji odstavek.

Zakon bi tudi v teh primerih lahko določil, da v določenih primerih kršitve zakona, sankcije pogojnega odvzema dovoljenja ni mogoče izreči.

K 62. členu:

Določila novega petega, šestega in sedmega odstavka 146. člena se nadomestijo z novim petim odstavkom, ki se glasi:

(5) Šteje se, da so pogoji iz prejšnje točke izpolnjeni, če je naročilo izvršeno na organiziranem trgu.

Obrazložitev:

Določba je nejasna, mogoče je sklepati, da se nanaša na poročanje o izvršenih preknjižbah vrednostnih papirjev za račun strank. V tem primeru je določba vsebinsko neprimerna, saj borzno posredniška družba izvršuje preknjižbe po predložitvi naloga za prenos vrednostnih papirjev, kar pa ni nujno istočasno s sklenitvijo pogodbe o prenosu vrednostnih papirjev. Prav tako borzno posredniška družba

nima pregleda nad ceno vrednostnih papirjev v tovrstnih primeru. Določba v tem kontekstu ni v skladu z določilom novega 61.b člena, temveč ustvarja le dodatno nejasnost in obvezno posredovanje podatkov iz dveh naslovov, ki vsebinsko ne bodo nujno usklajeni.

Predlagani četrti odstavek je v vsebinskem nasprotju z drugim odstavkom istega člena in je vsebinsko nejasen, oziroma bi bila potrebna dodatna pojasnjevalna določba v smislu predlaganega novega odstavka.

K 69. členu:

Nov tretji odstavek 179. člena se črta.

Obrazložitev:

Predlagana določba novega tretjega odstavka določa obveznost posredovanja zaupnih podatkov agenciji brez vseh omejitev. Določba je absolutno nesprejemljiva in v nasprotju z načeli zakonitosti in pravne države. Zbiranje podatkov agencije, ne samo zaupnih temveč vseh podatkov, mora biti opredeljeno z namenom zbiranja in v okviru pristojnosti agencije, ne pa brez vsakršnih omejitev, še zlasti ob dejstvu, da agencija izdaja upravne določbe, ki jih je mogoče izpodbijati le še v upravnem sporu, po novi ureditvi pa naj bi bila celo prekrškovni organ. Gre za evidenten problem nadzora nadzornika, kjer morajo biti jasno postavljene meje njegovega delovanja, v okviru pristojnosti in namena zbiranja podatkov.

Predlagana dopolnitev 179. člena je popolnoma nespremenljiva, 1. in 2. odstavek določata obveznost posredovanja zaupnih podatkov agenciji ob pogoju pisne zahteve agencije, če agencija podatke potrebuje v posameznem postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti, pri čemer je agencija omejena z namenom zbiranja podatkov – v tem pogledu je sedanja ureditev popolnoma zadostna.

K 85. členu:

Besedilo novega petega odstavka 213.člena se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Za organizirano trgovanje se ne šteje trgovanje Kapitalske družbe invalidskega in pokojninskega zavarovanja d.d. in Slovenske odškodninske družbe d.d., v kolikor ti družbi prodajata vrednostne papirje, ki sestavljajo njune naložbe, na podlagi zanju zavezujočega, zakonsko predpisanega javnega razpisa.«.

Obrazložitev:

Določba vsebinsko ni ustrezna, saj v primeru prodaje Kapitalske družbe invalidskega in pokojninskega zavarovanja d.d. in Slovenske odškodninske družbe d.d. ne gre za organiziranje trgovanja, temveč tovrstne prodaje pojmovno nimajo značaja organiziranega trgovanja.

Za poročevalca je bil določen podpredsednik komisije mag. Zlatko Jenko.